BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. kovo 16 d.*

„Vartotojų apsauga — Reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 — Teiginiai apie maisto produktų sveikumą, nesusiję su susirgimo rizikos mažinimu, vaikų vystymusi ir sveikata — Atsisakymas leisti kai kuriuos teiginius, nepaisant teigiamos EFSA nuomonės — Proporcingumas — Vienodas požiūris — Pareiga motyvuoti“

Byloje T-100/15

Dextro Energy GmbH & Co. KG, įsteigta Krėfelde (Vokietija), atstovaujama advokatų M. Hagenmeyer ir T. Teufer,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą S. Grünheid,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2015 m. sausio 6 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 2015/8, kuriuo atsisakoma leisti vartoti tam tikrus maisto produktų sveikumo teiginius, nesusijusius su susirgimo rizikos mažinimu, vaikų vystymusi ir sveikata (OL L 3, p. 6),

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Dittrich (pranešėjas), teisėjai J. Schwarcz ir V. Tomljenović,

posėdžio sekretorė S. Bukšek Tomac, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. lapkričio 25 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Dextro Energy GmbH & Co. KG* yra Vokietijoje įsteigta įmonė; naudodama prekių ženklą *Dextro Energy* ji Vokietijos ir Europos rinkai gamina skirtingų formatų produktus, kuriuos beveik visus sudaro gliukozė. Klasikinį kubą sudaro aštuonios gliukozės tabletės po 6 gramus.

* Proceso kalba: vokiečių.

2 Gliukozė yra monosacharidas, priklausantis gliucidų grupei. Pagal 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, p. 18), 2 straipsnio 4 dalį, siejamą su to paties reglamento I priedo 8 punktu, visi monosacharidai ir disacharidai, esantys maisto produktuose, išskyrus poliolius, yra cukrus.

3 Remdamasi 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą (OL L 404, p. 9) 13 straipsnio 5 dalimi ir 18 straipsniu ieškovė 2011 m. gruodžio 21 d. paprašė kompetentingos Vokietijos valdžios institucijos, t. y. *Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit* (Vokietijos federalinė vartotojų apsaugos ir maisto produktų saugos tarnyba), leisti, be kita ko, tokius sveikumo teiginius, patikslinant dėl kiekvieno tikslinę grupę:

— „gliukozė yra metabolizuojama vykstant normaliai organizmo energijos apykaitai“; tikslinė grupė yra apskritai žmonės,

— „gliukozė palaiko fizinį aktyvumą“; tikslinę grupę sudaro aktyvūs ir sveiki bei ištvermę išlavinę vyrai bei moterys,

— „gliukozė padeda palaikyti gerą energijos apykaitą“; tikslinė grupė yra apskritai žmonės,

— „gliukozė padeda palaikyti gerą energijos apykaitą treniruojantis“; tikslinę grupę sudaro aktyvūs ir sveiki bei ištvermę išlavinę vyrai ir moterys,

— „gliukozė padeda palaikyti normalią raumenų veiklą treniruojantis“; tikslinę grupę sudaro aktyvūs ir sveiki bei ištvermę išlavinę vyrai ir moterys.

4 Remdamasi Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 3 dalimi, *Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit* perdavė šį prašymą Europos maisto saugos tarnybai (EFSA).

5 2012 m. kovo 12 d. raštu EFSA paprašė ieškovės pateikti papildomų paaiškinimų.

6 2012 m. kovo 26 d. raštu, adresuotu EFSA, ieškovė pasiūlė teiginyje „gliukozė palaiko fizinį aktyvumą“ po žodžio „palaiko“ pridėti žodį „normalų“. Be to, dėl teiginio „gliukozė padeda palaikyti normalią raumenų veiklą treniruojantis“ pažymėtina, kad ji sutiko išbraukti žodį „treniruojantis“.

7 2012 m. balandžio 25 d. EFSA pateikė penkias mokslo nuomones dėl nagrinėjamų sveikumo teiginių, remiantis Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 3 dalimi, siejama su to paties reglamento 16 straipsnio 3 dalimi. Savo nuomonėje dėl teiginio „gliukozė yra metabolizuojama vykstant normaliai organizmo energijos apykaitai“ EFSA padarė išvadą, kad, remiantis pateiktais duomenimis, buvo nustatytas priežastinis ryšys tarp gliukozės vartojimo ir prisidėjimo prie energijos apykaitos. Taip pat ji konstatavo, kad žodžiai „gliukozė padeda palaikyti energijos apykaitą“ atspindi mokslo įrodymus ir kad maisto produktas turi būti reikšmingas gliukozės šaltinis tam, kad jį būtų galima žymėti tokiu teiginiu. Atsižvelgdama į tai ji priminė, kad pareiga etiketėje pateikti nuorodą apie gliucidus buvo nustatyta Reglamente Nr. 1169/2011 ir kad tikslinė grupė yra žmonės apskritai.

8 Dėl keturių kitų sveikumo teiginių, iš dalies pakeistų remiantis ieškovės pasiūlymu arba pastarajai pritarus, EFSA savo atitinkamose mokslo nuomonėse padarė išvadą, kad nurodomas poveikis susijęs su gliukozės dalyvavimu energijos apykaitoje, kurio įvertinimas jau davė teigiamų rezultatų.

9 2012 m. gegužės 11 d. paskelbus penkias mokslo nuomones, remiantis Reglamento Nr. 1924/2006 16 straipsnio 6 dalimi, *British specialist nutrition association* (Anglijos dietinių maisto produktų gamintojų asociacija, BSNA) 2012 m. birželio 7 d. pateikė pastabas apie jas Europos Komisijai. 2012 m. birželio 11 d. rašte ieškovė pateikė pastabas dėl EFSA mokslo nuomonių, susijusių su teiginiais „gliukozė palaiko fizinį aktyvumą“ ir „gliukozė padeda palaikyti normalią raumenų veiklą“. Komisija šias ieškovės pastabas perdavė EFSA, kad ši pateiktų savo nuomonę.

10 2012 m. rugsėjo 12 d. EFSA pateikė dvi techninės ataskaitas, jose išnagrinėjo ieškovės pastabas dėl dviejų atitinkamų mokslo nuomonių.

11 2014 m. spalio 17 d. Komisija pateikė valstybių narių atstovams, esantiems Augalų, gyvūnų, maisto ir gyvūnų pašarų nuolatiniame komitete, reglamento projektą dėl atsisakymo leisti ieškovės prašomus sveikumo teiginius. Šis komitetas buvo įsteigtas 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 463), iš dalies pakeisto, be kita ko, 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 652/2014, kuriuo nustatomos išlaidų, susijusių su maisto grandine, gyvūnų sveikata ir gerove bei augalų sveikata ir augalų dauginamąja medžiaga, valdymo nuostatos ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 98/56/EB, 2000/29/EB ir 2008/90/EB, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 178/2002, (EB) Nr. 882/2004 ir (EB) Nr. 396/2005, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 ir panaikinami Tarybos sprendimai 66/399/EEB, 76/894/EEB ir 2009/470/EB (OL L 189, p. 1), 58 straipsnio 1 dalimi. Per šio komiteto 2014 m. spalio 17 d. posėdį buvo pasiektas valstybių narių konsensusas dėl minėto reglamento projekto.

12 2015 m. sausio 6 d. Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 2015/8, kuriuo atsisakoma leisti vartoti tam tikrus maisto produktų sveikumo teiginius, nesusijusius su susirgimo rizikos mažinimu ir su vaikų vystymusi ir sveikata (OL L 3, p. 6; toliau – ginčijamas reglamentas). Pagal šio reglamento 1 straipsnio 1 dalį, siejamą su jo priedu, penki sveikumo teiginiai, kurie yra EFSA mokslo nuomonių objektas ir nurodyti šio sprendimo 7 ir 8 punktuose, nebuvo įtraukti į Europos Sąjungos leidžiamų vartoti teiginių sąrašą, nurodytą Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 3 dalyje. Pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnio 2 dalį šio straipsnio 1 dalyje nurodytus sveikumo teiginius, vartotus iki šio reglamento įsigaliojimo, galima toliau vartoti ne ilgiau kaip šešis mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo.

13 Pagal ginčijamo reglamento 14 konstatuojamąją dalį Komisija grindė savo atsisakymą leisti penkis nagrinėjamus sveikumo teiginius šiais pagrindais:

„pagal Reglamento <...> Nr. 1924/2006 6 straipsnio 1 dalį ir 13 straipsnio 1 dalį sveikumo teiginiai turi būti grindžiami visuotinai pripažintais moksl[o] įrodymais. Leidimas juos vartoti taip pat neturėtų būti teisėtai suteiktas, jeigu sveikumo teiginiai neatitinka kitų bendrųjų ir specialiųjų Reglamento <...> Nr. 1924/2006 reikalavimų, net jei [EFSA] atliktas moksl[o] vertinimas buvo teigiamas. Sveikumo teiginiai, neatitinkantys visuotinai pripažintų mitybos ir sveikumo principų, neturėtų būti leidžiami vartoti. [EFSA] padarė išvadą, kad tarp gliukozės vartojimo ir prisidėjimo prie energijos apykaitos yra priežastinis ryšys. Tačiau vartojant šį sveikumo teiginį būtų pateiktas prieštaringas ir klaidinantis pranešimas vartotojams, nes būtų skatinama vartoti cukrus, dėl kurių, remdamosi visuotinai pripažintomis moksl[o] rekomendacijomis, nacionalinės ir tarptautinės institucijos informuoja vartotojus, kad suvartojamą kiekį reikėtų mažinti. Todėl toks sveikumo teiginys neatitinka Reglamento <...> Nr. 1924/2006 3 straipsnio antros pastraipos a punkto, kuriame nustatyta, kad vartojami teiginiai neturėtų būti dviprasmiški ar klaidinantys. Be to, net jei atitinkamas sveikumo teiginys būtų leistas vartoti tam tikromis sąlygomis ir (arba) kartu su papildomais teiginiais ar perspėjimais, tai nebūtų pakankamas pagrindas išvengti vartotojų klaidinimo, todėl toks teiginys neturėtų būti leidžiamas vartoti.“

Procesas ir šalių reikalavimai

14 Ieškovė pareiškė šį ieškinį, jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. vasario 27 d.

15 2015 m. rugsėjo 24 d. raštu ieškovė paprašė surengti teismo posėdį remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnio 2 dalimi.

16 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (penktoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

17 Per 2015 m. lapkričio 25 d. posėdį išklausytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

18 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą reglamentą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

19 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

20 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo keturis pagrindus, susijusius, pirma, su Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalies pažeidimu, antra, proporcingumo principo pažeidimu, trečia, vienodo požiūrio principo pažeidimu, ir, ketvirta, pareigos motyvuoti pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalies pažeidimu

21 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalį, nes, nepaisydama teigiamos EFSA nuomonės, atsisakė įtraukti prašomus penkis sveikumo teiginius į šio reglamento 13 straipsnio 3 dalyje nurodytą Sąjungos leidžiamų teiginių sąrašą.

22 Iš esmės pirmąjį pagrindą sudaro penkios dalys. Pirmoji dalis susijusi su sąlygų, numatytų Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalyje, atsisakant įtraukti sveikumo teiginį į leidžiamų teiginių sąrašą, nesilaikymu. Antroji dalis susijusi su Komisijos vertinimu dėl nagrinėjamų sveikumo teiginių suderinamumo su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais. Trečioje dalyje ieškovė tvirtina, kad Komisija klaidingai manė, jog remiantis nagrinėjamais sveikumo teiginiais pateikiamas prieštaringas ir dviprasmiškas pranešimas vartotojams. Ketvirtoje dalyje ieškovė tvirtina, kad, priešingai, nei mano Komisija, nagrinėjami sveikumo teiginiai nėra nei dviprasmiški, nei klaidinantys. Galiausiai penktoji dalis susijusi su klausimu, ar Komisija laikėsi pareigos patikrinti, ar nagrinėjami sveikumo teiginiai galėjo būti leisti tam tikromis naudojimo sąlygomis arba kartu su papildomais paaiškinimais ar perspėjimais, ar ne.

Dėl pirmos dalies, susijusios su Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalyje numatytų sąlygų atsisakant įtraukti sveikumo teiginį į leidžiamų teiginių sąrašą nesilaikymu

23 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalį, nes atsisakė įtraukti nagrinėjamus sveikumo teiginius į leidžiamų teiginių sąrašą, nepaisant teigiamos EFSA nuomonės. Paprastai teiginys, dėl kurio EFSA pateikė teigiamą nuomonę, turėtų būti leistas. Ieškovės teigimu, iš Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalies negalima daryti išvados, kokie yra teisėti ir reikšmingi kriterijai, į kuriuos Komisija gali atsižvelgti, spręsdama dėl prašymo įtraukti į sąrašą sveikumo teiginį. Šiuo atveju nei Sąjungos teisės reikalavimai, nei teisėti ir reikšmingi kriterijai negali pateisinti atsisakymo leisti nagrinėjamus sveikumo teiginius, nepaisant teigiamos EFSA nuomonės, juolab kad Komisija leido naudoti šiuos teiginius pereinamuoju laikotarpiu šešis mėnesius. Ieškovės teigimu, visų pirma ginčijamo reglamento 14 konstatuojamoje dalyje nurodyti motyvai nėra reikšmingi ar teisėti, kad galėtų pateisinti jos prašymų atmetimą.

24 Pagal Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalį jei po mokslo įvertinimo EFSA priima palankią nuomonę dėl teiginio įtraukimo į šio reglamento 13 straipsnio 3 dalyje numatytą sąrašą, Komisija priima sprendimą dėl prašymo atsižvelgdama į EFSA nuomonę, visas taikytinas Sąjungos teisės aktų nuostatas ir kitus teisėtus ir nagrinėjamam klausimui reikšmingus kriterijus, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis ir per du mėnesius nuo EFSA nuomonės gavimo.

25 Visų pirma dėl argumento, kad paprastai teiginys, dėl kurio EFSA pateikia teigiamą nuomonę, turi būti leidžiamas, reikia pažymėti, kad iš Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalies matyti, jog priimdama sprendimą dėl prašymo dėl sveikumo teiginio Komisija turi atsižvelgti į tris aplinkybes, t. y. pirma, į EFSA nuomonėje pateiktą mokslo įvertinimą, antra, visas taikytinas Sąjungos teisės aktų nuostatas ir, trečia, kitus teisėtus ir nagrinėjamam klausimui reikšmingus kriterijus. Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 3 dalies antros pastraipos, siejamos su šio reglamento 16 straipsnio 3 dalimi, EFSA nuomonėje nėra antro ir trečio prieš tai minėto elemento. Iš tiesų pagal šias nuostatas rengdama savo nuomonę EFSA turi ne tik patikrinti, ar sveikumo teiginys grindžiamas mokslo įrodymais ir ar sveikumo teiginio formuluotė atitinka Reglamente Nr. 1924/2006 nustatytus kriterijus. Konkrečiai kalbant, materialiniu aspektu EFSA turi įsitikinti, kad sveikumo teiginiai grindžiami visuotinai pripažintais mokslo įrodymais ir, remiantis minėto reglamento 6 straipsnio 1 dalimi, yra jais pateisinami. Todėl niekas neleidžia daryti išvados, kad Komisija privalėjo įtraukti nagrinėjamus sveikumo teiginius į leidžiamų teiginių sąrašą vien dėl to, kad EFSA pateikė teigiamą nuomonę. Tačiau, nors pagal Reglamento Nr. 1924/2006 17 konstatuojamąją dalį mokslo pagrindimas yra pagrindinis aspektas, į kurį reikia atsižvelgti remiantis sveikumo teiginiais, priimdama sprendimą pagal Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalį Komisija turi atsižvelgti ir į visas taikytinas Sąjungos teisės aktų nuostatas ir kitus teisėtus ir nagrinėjamam klausimui reikšmingus aspektus. Be to, tai, kad Komisija neprivalo laikytis EFSA sprendimo, patvirtinama Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 5 dalyje, pagal kurią sveikumo teiginys gali būti leidžiamas, nors EFSA ir pateikė neigiamą nuomonę dėl šio teiginio įrašymo į reglamento 13 straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą. Todėl reikia atmesti ieškovės argumentą.

26 Tiek, kiek ieškovė šiuo klausimu teigia, kad nei Sąjungos teisės nuostatos, nei teisėti ir reikšmingi kriterijai negali pateisinti atsisakymo leisti nagrinėjamus sveikumo teiginius, nepaisant teigiamos EFSA nuomonės, juolab kad Komisija leido naudoti šiuos teiginius pereinamuoju šešių mėnesių laikotarpiu, jos argumentui taip pat negalima pritarti. Iš tiesų pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnio 2 dalį nagrinėjami sveikumo teiginiai, vartoti iki šio reglamento įsigaliojimo, galėjo būti vartojami ne ilgiau kaip šešis mėnesius po šios datos. Tačiau iš ginčijamo reglamento 16 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija numatė tokį pereinamąjį laikotarpį tam, kad maisto produktų sektoriaus ūkio subjektai ir kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos galėtų atsižvelgti į šių teiginių draudimą. Todėl tai, kad buvo numatytas pereinamasis laikotarpis, niekaip nepaneigia Komisijos sprendimo atsisakyti leisti naudoti nagrinėjamus sveikumo teiginius.

27 Antra, ieškovė ginčija reikšmingą ir teisėtą ginčijamame reglamente esančio atsisakymo įtraukti į sąrašą motyvų pobūdį. Jos teigimu, iš Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalies negalima daryti išvados, kokie yra teisėti ir reikšmingi kriterijai, į kuriuos Komisija gali atsižvelgti priimdama sprendimą įtraukti į sąrašą sveikumo teiginį, nors tokie kriterijai taip pat nurodyti šio reglamento 30 konstatuojamoje dalyje ir 17 straipsnio 1 dalyje. Tik Reglamento Nr. 178/2002 19 konstatuojamoje dalyje nurodyti, be kita ko, socialiniai, ekonominiai, tradicijų, etikos ir aplinkos bei kontrolės galimybės kriterijai. Tačiau šie aspektai nevaidino jokio vaidmens sprendime dėl atsisakymo.

28 Šiuo klausimu visų pirma reikia konstatuoti, kad nors ieškovė nurodo, kad iš Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalies negalima daryti išvados, kokie yra teisėti ir reikšmingi kriterijai, į kuriuos Komisija gali atsižvelgti priimdama sprendimą dėl prašymo įtraukti į sąrašą sveikumo teiginį, ji nepateikė prieštaravimo dėl šios nuostatos neteisėtumo. Iš tiesų iš jos argumentų matyti, kad pirmajame ieškinio pagrinde ji nurodo tik Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalies pažeidimą.

29 Be to, net jei ieškovė būtų norėjusi pateikti prieštaravimą dėl Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalies neteisėtumo, jos argumentai būtų nepriimtini, nesant jokių nuorodų dėl tariamai pažeistos teisės nuostatos. Iš tiesų reikia priminti, kad pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti nurodyta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Šis nurodymas turi būti pakankamai aiškus ir tikslus, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio. Nors ieškovas neprivalo tiesiogiai nurodyti konkrečios taisyklės, kuria grindžia savo kaltinimą, jo argumentai turi būti pakankamai aiškūs, kad priešinga šalis ir Sąjungos teismas galėtų šią taisyklę nesunkiai identifikuoti (žr. 2013 m. vasario 20 d. Sprendimo *Caventa /VRDT – Anson's Herrenhaus (BERG)*, T-224/11, EU:T:2013:81, 14 ir 15 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

30 Antra, dėl argumento, kad ginčijamame reglamente pateikti atsisakymo argumentai nėra reikšmingo ir teisėto pobūdžio, reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalį Komisija priima sprendimą dėl prašymo atsižvelgdama ne tik į EFSA nuomonę, bet ir į visas taikytinas Sąjungos teisės aktų nuostatas ir į kitus teisėtus ir nagrinėjamam klausimui reikšmingus kriterijus. Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1924/2006 30 konstatuojamosios dalies, pakartotos ginčijamo reglamento 3 konstatuojamoje dalyje, tam tikrais atvejais rizikos įvertinimas pats savaime negali suteikti visos informacijos, kuria turi būti grindžiamas sprendimas dėl rizikos valdymo, todėl reikia atsižvelgti ir į kitus teisėtus ir nagrinėjamam klausimui reikšmingus kriterijus. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti Komisijai plačią diskreciją šioje srityje, o tai reiškia, kad ji savo ruožtu turi priimti politinio, ekonominio ir socialinio pobūdžio sprendimus, kartu atlikdama sudėtingus vertinimus (šiuo klausimu žr. 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Alliance for Natural Health ir kt.*, C-154/04 ir C-155/04, EU:C:2005:449, 52 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2015 m. birželio 12 d. Sprendimo *Health Food Manufacturers' Association ir kt. / Komisija*, T-296/12, EU:T:2015:375, 65 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

31 Šiuo klausimu pagal nusistovėjusią teismo praktiką, kai Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją, visų pirma vertindamos labai sudėtingas faktines mokslinio ir techninio pobūdžio aplinkybes, kad nustatytų jų priimamų priemonių pobūdį ir apimtį, Sąjungos teismo kontrolė turi apimti tik nagrinėjimą, ar vykdant šią diskreciją nebuvo padaryta akivaizdi klaida arba piktnaudžiauta įgaliojimais arba ar šios valdžios institucijos akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų. Iš tiesų tokiomis aplinkybėmis Sąjungos teismas negali savo faktinių mokslinio ir techninio pobūdžio aplinkybių vertinimu pakeisti Sąjungos institucijų, kurioms vienintelėms SESV nustatyta ši pareiga, vertinimo (2003 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Monsanto Agricoltura Italia ir kt.*, C-236/01, EU:C:2003:431, 135 punktas; 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60 punktas ir šio sprendimo 30 punkte minėto Sprendimo *Health Food Manufacturers' Association ir kt. / Komisija*, EU:T:2015:375, 73 punktas).

32 Iš ginčijamo reglamento 14 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija atsisakė leisti nagrinėjamus sveikumo teiginius nusprendusi, kad sveikumo teiginys negali būti nesuderinamas su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais. Komisijos teigimu, vartojant nagrinėjamus sveikumo

teiginius būtų pateiktas prieštaringas ir dviprasmiškas pranešimas vartotojams, nes būtų skatinama vartoti cukrų, dėl kurio, remdamosi visuotinai pripažintomis mokslo rekomendacijomis, nacionalinės ir tarptautinės institucijos informuoja vartotojus, kad suvartojamą kiekį reikėtų mažinti. Todėl Komisija manė, kad nagrinėjami sveikumo teiginiai neatitiko Reglamento Nr. 1924/2006 3 straipsnio antros pastraipos a punkto, kuriame numatyta, kad teiginiai negali būti nei dviprasmiški, nei klaidinantys.

33 Ieškovės argumentai neįrodo, kad kriterijai, į kuriuos atsižvelgė Komisija, remiantis ginčijamo reglamento 14 konstatuojamąja dalimi nėra reikšmingi ir teisėti. Tiesa tai, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nenurodė teisėtų ir reikšmingų kriterijų, numatytų Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalyje. To paties reglamento 30 konstatuojamoje dalyje ir 17 straipsnio 1 dalyje taip pat tik paminėta pareiga atsižvelgti į kitus teisėtus ir nagrinėjamam klausimui reikšmingus kriterijus. Kadangi Sąjungos teisės aktų leidėjas nepatikslino šių kriterijų, jie turi būti nustatyti kiekvienu konkrečiu atveju atsižvelgiant, be kita ko, į Reglamento Nr. 1924/2006 tikslą, paminėtą šio reglamento 36 konstatuojamoje dalyje, t. y. užtikrinti gerą vidaus rinkos veikimą, kiek tai susiję su mitybos ir sveikumo teiginiais, užtikrinant aukštą vartotojų apsaugos lygį.

34 Šiuo atveju negalima pagrįstai ginčyti, kad visuotinai pripažinti mitybos ir sveikumo teiginiai, į kuriuos atsižvelgė Komisija, yra teisėtas ir reikšmingas kriterijus sprendžiant klausimą, ar nagrinėjami sveikumo teiginiai gali būti leidžiami. Iš tiesų atsižvelgimu į šiuos principus siekiama užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį. Visuotinai pripažintų mitybos ir sveikumo principų reikšmingumas nagrinėjant klausimą, ar sveikumo teiginys gali būti leidžiamas, be kita ko, buvo aiškiai pabrėžtas Sąjungos teisės aktų leidėjo Reglamento Nr. 1924/2006 18 konstatuojamoje dalyje, pagal kurią sveikumo teiginys neturi būti formuluojamas, jei nesuderinamas su šiais principais.

35 Todėl reikia atmesti pirmąją dalį.

Dėl antros dalies, susijusios su nagrinėjamų sveikumo teiginių suderinamumo su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikatos principais vertinimu

36 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalį tiek, kiek klaidingai manė, kad įvairūs nagrinėjami sveikumo teiginiai nesuderinami su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais. Ieškovės teigimu, jei egzistuotų nesuderinamumas, EFSA nebūtų pateikusi teigiamos nuomonės. Santykiai, kuriuos ji nustatė šiuose sveikumo teiginiuose tarp, viena vertus, mitybos elemento, t. y. gliukozės, ir, antra vertus, sveikumo, yra moksliškai įrodyti. Remdamasi EFSA priimta mokslo nuomone, susijusia su referencine maistine gliucidų kiekio ir maistinių skaidulų verte, ieškovė tvirtina, kad gliucidų maistinė reikšmė yra visuotinai moksliškai pripažinta, kaip ir konkreti gliukozės reikšmė žmonių mitybai.

37 Pagal ginčijamo reglamento 14 konstatuojamąją dalį Komisija konstatavo, kad sveikumo teiginys nėra suderinamas su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais. Ji pažymėjo, kad nors EFSA padarė išvadą, jog tarp gliukozės vartojimo ir prisidėjimo prie energijos apykaitos yra priežastinis ryšys, vis dėlto vartojant šį sveikumo teiginį būtų pateiktas prieštaringas ir klaidinantis pranešimas vartotojams, nes būtų skatinama vartoti cukrų, dėl kurio, remdamosi visuotinai pripažintomis mokslo rekomendacijomis, nacionalinės ir tarptautinės institucijos informuoja vartotojus, kad suvartojamą kiekį reikėtų mažinti.

38 Visų pirma, kiek tai susiję su ieškovės argumentu, kad įvairių nagrinėjamų sveikumo teiginių formuluotė nėra nesuderinama su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais, pažymėtina, kad jis turi būti atmestas kaip netinkamas. Iš tiesų iš ginčijamo reglamento 14 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija neatsisakė leisti įvairių nagrinėjamų sveikumo teiginių dėl to, kad jų pati formuluotė buvo nesuderinama su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais. Komisijos teigimu, būtent rėmimasis nagrinėjamais sveikumo teiginiais skatina vartoti cukrų, o tai prieštarauja šiems principams, nes pagal šiuos principus cukraus vartojimas turi būti sumažintas.

39 Antra, dėl ieškovės argumentų, kad EFSA nebūtų pateikusi teigiamos nuomonės dėl nagrinėjamų sveikumo teiginių, jeigu jie būtų buvę nesuderinami su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais, pirma, reikia pažymėti, kad EFSA nagrinėjamas yra tik riboto pobūdžio. Kaip jau buvo konstatuota (žr. šio sprendimo 25 punktą), pagal Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, siejamą su to paties reglamento 16 straipsnio 3 dalimi, rengdama savo nuomonę EFSA turi tik patikrinti, ar sveikumo teiginiai grindžiami mokslo įrodymais ir ar sveikumo teiginio formuluotė atitinka Reglamente Nr. 1924/2006 nustatytus kriterijus. Konkrečiai kalbant, materialiniu aspektu EFSA turi įsitikinti, ar sveikumo teiginiai grindžiami visuotinai pripažintais mokslo įrodymais ir yra pateisinami, remiantis minėto reglamento 6 straipsnio 1 dalimi. Pagal Reglamento Nr. 1924/2006 2 straipsnio 2 dalies 5 punktą ir 5 straipsnio 1 dalies a punktą toks EFSA atliekamas rizikos vertinimas turi būti susijęs su klausimu, ar prašomas sveikumo teiginys teisingai atspindi priežastinį ryšį tarp maisto produktų kategorijos, maisto produkto ar vienos iš jo sudėtinių dalių vartojimo ir deklaruojamo naudingo fiziologinio poveikio.

40 Antra, kaip tvirtina Komisija, EFSA atliktas rizikos įvertinimas turi būti atskirtas nuo Komisijos vykdomo rizikos valdymo. Reglamento Nr. 1924/2006 30 konstatuojamoje dalyje šiuo klausimu skelbiama, kad tam tikrais atvejais rizikos vertinimas negali savaime pateikti visos informacijos, kuria remiantis turi būti grindžiamas sprendimas dėl rizikos valdymo, todėl reikia atsižvelgti į kitus teisėtus ir nagrinėjamam klausimui reikšmingus kriterijus.

41 Trečia, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 14 konstatuojamosios dalies, Komisija neginčijo EFSA nuomonės dėl nagrinėjamų sveikumo teiginių, pagal kuriuos buvo nustatytas priežastinis ryšys tarp gliukozės vartojimo ir geros energijos apykaitos. Tačiau pagal Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalį Komisija turėjo atsižvelgti, be mokslinio EFSA įvertinimo, į visas taikytinas Sąjungos teisės aktų nuostatas ir kitus teisėtus ir nagrinėjamam klausimui reikšmingus kriterijus. Taip Komisija, be kita ko, atsižvelgė į visuotinai pripažintus mitybos ir sveikumo principus, kurie nebuvo EFSA atlikto vertinimo dalis. Taigi tai, kad, EFSA nuomone, nagrinėjami sveikumo teiginiai moksliškai įrodyti, neleidžia daryti išvados, kad Komisija padarė klaidingą išvadą, jog rėmimasis sveikumo teiginiu, skatinančiu vartoti cukrų, nesuderinamas su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais.

42 Trečia, remdamasi EFSA pateikta mokslo nuomone, susijusia su referencine maistine gliucidų kiekio ir maistinių skaidulų verte, ieškovė tvirtina, kad nagrinėjami sveikumo teiginiai nėra nesuderinami su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais, nes gliucidų maistinė reikšmė yra visuotinai moksliškai pripažįstama, kaip ir konkreti gliukozės reikšmė žmonių mitybai.

43 Pirma, reikia konstatuoti: kadangi ta EFSA mokslo nuomonė nebuvo pateikta Bendrajam Teismui, šis ieškovės argumentas neįrodo, kad Komisija klaidingai manė, jog rėmimasis sveikumo teiginiu, skatinančiu vartoti cukrų, yra nesuderinamas su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais.

44 Be to, nors gliukozė turi reikšmės žmonių mitybai, kaip tvirtina ieškovė, tai negali paneigti ginčijamo reglamento 14 konstatuojamoje dalyje esančios išvados, kad nacionalinės ir tarptautinės institucijos rekomenduoja sumažinti cukraus vartojimą remiantis visuotinai pripažintomis mokslo nuomonėmis ir pagal kurią todėl rėmimasis sveikumo teiginiu, skatinančiu vartoti cukrų, yra nesuderinamas su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais.

45 Antra, kadangi ieškovė dublike tvirtina, kad duomenys, kuriais rėmėsi Komisija, neleidžia apibendrinimų, kiek tai susiję su gliukoze, bet grindžiami dideliu cukraus kiekiu konditerijos gaminiuose ir gėrimuose, kuriuose yra saldiklių, vaikų vartojamuose gėrimuose, kuriuose yra saldiklių, ir maisto produktuose, kuriuose yra didelis cukraus kiekis, ir yra tik iš dalies įtikinami, jos argumentams taip pat negalima pritarti.

46 Iš tiesų darydama išvadą, kad, remiantis visuotinai pripažintomis mokslo nuomonėmis, rekomenduotina sumažinti cukraus vartojimą, Komisija savo rašytinėse pastabose patikslino, kad rėmėsi konsensuso tarptautiniu, Sąjungos ir nacionaliniu lygiu dėl būtinybės sumažinti grynojo

cukraus ir cukraus maisto produktuose vartojimą buvimu. Šiuo aspektu reikia pažymėti: kadangi ginčijamo reglamento motyvų pakanka tiek, kiek tai susiję su nagrinėjamų sveikumo teiginių suderinamumo su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais nagrinėjimu, o to ieškovė neginčijo, Bendrasis Teismas gali atsižvelgti į šiuos nagrinėjamo akto motyvų patikslinimus, pateiktus per teisminę procedūrą (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Komisija*, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 30 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

47 Tarptautiniu lygiu Komisija daro nuorodą į 1989 m. Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) tyrimo grupės ataskaitą dėl maisto produktų, mitybos ir chroniškų ligų prevencijos tvarkos, pagal kurią turėtų būti skatinamos diskusijos dėl maisto produktų, kuriuose mažai riebalų, paprasto rafinuoto cukraus ir druskos, gamybos. Be to, Komisija rėmėsi 2015 m. PSO gairėmis dėl suaugusiųjų ir vaikų cukraus suvartojimo, kuriose pateiktos rekomendacijos dėl laisvojo cukraus suvartojimo siekiant sumažinti chroniškų ligų riziką. Pagal šiose gairėse pateiktą apibrėžimą „laisvuoju cukrumi“ laikomi monosacharidai ir disacharidai, gamintojo, virėjo ar vartotojo įdėti į maisto produktus, taip pat natūraliai meduje, vaisių sultyse ir koncentruotose sultyse esantis cukrus. Be to, Komisija remiasi 2015–2020 m. PSO Europos veiksmų planu dėl maisto produktų ir mitybos politikos, pagal kurį rekomenduojama imtis griežtų priemonių, ribojant bendrą bet kokios formos energijos, sočiųjų riebalų, trans-riebalų rūgščių, cukraus ar druskos turinčių maisto produktų reklamos poveikį vaikams.

48 Sąjungos lygiu Komisija, be kita ko, paminėjo aukščiausiojo lygio mitybos ir fizinio aktyvumo grupės patvirtintą Sąjungos tvarką dėl nacionalinės iniciatyvos, susijusios su pasirinktomis maistinėmis medžiagomis. Pagal šią tvarką siekiama sumažinti maisto produktų, kuriuose yra daug kalorijų, pavyzdžiui, maisto produktų, kuriuose yra daug pridėto cukraus. Be to, Komisija rėmėsi Tarybos išvadomis dėl mitybos ir fizinės veiklos (OL C 213, 2014, p. 1), kuriomis siekiama sumažinti maisto produktų su daug pridėto cukraus suvartojimą.

49 Galiausiai nacionaliniu lygiu Komisija, be kita ko, rėmėsi 2011 m. *Deutsche Gesellschaft für Ernährung* (Vokietijos mitybos bendrovė, DGE) pozicija dėl orientacinių gliucidų ir lipidų energinių verčių – kadangi Vokietijoje didelę gliucidų kiekio dalį sudaro monosacharidai ir disacharidai, naudojami dažniausiai saldumynuose ir dažytuose gėrimuose, būtinas perėjimas prie pilno grūdo produktų. Be to, ji paminėjo Prancūzijos Respublikos 2011–2015 m. nacionalinę programą „Sveika mityba“, pagal kurią rekomenduojama padidinti kompleksinių gliucidų kiekį ir sumažinti cukraus kiekį, ir 2014 m. Nepriklausomos vykdomosios agentūros *Public Health England* rekomendacijas sumažinti cukraus suvartojimą „Sugar reduction: Responding to the challenge“ („Cukraus sumažinimas: atsakas į iššūkį“), kurias įgyvendino Jungtinės Karalystės sveikatos ministerija. Galiausiai Komisija rėmėsi 2004 m. Šiaurės ministrų tarybos rekomendacijomis, taikomomis Danijoje, Suomijoje ir Švedijoje, kuriose nurodyta maksimali pridėto cukraus vartojimo vertė.

50 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, negalima pagrįstai tvirtinti, kad tarptautiniu, Sąjungos ir nacionaliniu lygiais nėra konsensuso dėl būtinybės mažinti cukraus vartojimą. Komisijos nurodytos faktinės aplinkybės, minėtos šio sprendimo 47–49 punktuose, įrodo, kad toks konsensusas egzistuoja tiek dėl pridėto cukraus maisto produktuose, tiek dėl grynojo cukraus sumažinimo. Kadangi ieškovė neginčija, kad bendrai rekomenduojama mažinti pridėto cukraus vartojimą, negalima pagrįstai tvirtinti, kad tokia rekomendacija netinkama dėl grynojo cukraus. Be to, tiesa tai, kad ieškovės produktai nėra nei maisto produktai, kuriuose daug pridėto paslėpto cukraus, nei gėrimai su saldikliais vaikams. Tačiau reikia priminti, kad nagrinėjami sveikumo teiginiai konkrečiai susiję su pačia gliukoze, kuri yra cukrus (žr. šio sprendimo 2 punktą), ir kad Komisijos leisti sveikumo teiginiai, remiantis Reglamento Nr. 1924/2006 17 straipsnio 5 dalimi, gali būti naudojami visų maisto produktų gamintojų. Be to, reikia konstatuoti, kad ieškovės produktus beveik išimtinai sudaro gliukozė.

51 Todėl reikia atmesti antrąją dalį.

Dėl trečios dalies, susijusios su klaida dėl prieštaringo ir dviprasmiško pranešimo konstatavimo

52 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalį tiek, kiek manė, kad nagrinėjamais sveikumo teiginiais vartotojams pateikiamas prieštaringas ir dviprasmiškas pranešimas. Priešingai, nei tvirtina Komisija, nagrinėjami sveikumo teiginiai neskatina vartoti cukraus. Jais tik aprašomas gliukozės poveikis, kai užsiimama fizine ar sporto veikla. Trijuose iš penkių nagrinėjamų sveikumo teiginių ištvermę išlavinę vyrai ir moterys aiškiai nurodyti kaip tikslinė grupė. Jiems cukraus vartojimas turi kitokią reikšmę nei, pavyzdžiui, itin jautrioms vartotojų grupėms. Ieškovės teigimu, paprasta valdžios institucijų rekomendacija mažinti cukraus vartojimą visiškai nepakeis fakto, kad gliukozė turi sveikatai teigiamų savybių, nurodytų nagrinėjamuose sveikumo teiginiuose, neatsižvelgiant į tai, kad, institucijų teigimu, kai kurie asmenys vartoja per daug cukraus. Be to, ieškovė yra rinkoje apie septynis dešimtmečius, todėl jos produktų nauda sveikatai visuotinai pripažinta. Vartotojai neklysta dėl nagrinėjamų sveikumo teiginių prasmės ir nesielgia potencialiai nepageidautinai, pavyzdžiui, nevartoja per daug. Ieškovės teigimu, vidutinis, normaliai informuotas ir protingai atidus bei nuovokus vartotojas žino, kad nereikia vartoti pernelyg daug cukraus. Jei būtų laikomasi Komisijos logikos, Komisija neturėjo leisti ir kitų teiginių dėl gėrimų, kuriuose yra gliukozės.

53 Reikia priminti, kad Komisija ginčijamo reglamento 14 konstatuojamoje dalyje konstatavo, kad vartojant nagrinėjamus sveikumo teiginius būtų pateiktas prieštaringas ir dviprasmiškas pranešimas vartotojams, nes būtų skatinama vartoti cukrų, kurio vartojimą, remdamosi visuotinai pripažintomis mokslo nuomonėmis, nacionalinės ir tarptautinės institucijos rekomenduoja mažinti.

54 Ieškovės argumentai neįrodo, kad šiame teiginyje yra klaida.

55 Iš tiesų, pirma, Komisija nepadarė jokios klaidos, kai nusprendė, kad nagrinėjamų sveikumo teiginių vartojimas skatina cukraus vartojimą. Reikia pažymėti, kad, remiantis Reglamento Nr. 1924/2006 1 straipsnio 2 dalimi, šis reglamentas taikomas teiginiams apie mitybą ir sveikumą, skelbiamiems maisto produktų, skirtų galutiniam vartotojui, komerciniuose pranešimuose – etiketėse, reklamoje ar juos pateikiant, nes nagrinėjami maisto produktai skirti galutiniam vartotojui pateikti. Kaip konstatuota Reglamento Nr. 1924/2006 10 konstatuojamojoje dalyje, maisto produktai, kuriuos skatinama vartoti skelbiant tam tikrus teiginius, gali būti vartotojų suprantami kaip teikiantys maistinės ar fiziologinės arba kitokios su sveikata susijusios naudos, palyginti su panašiais produktais ar kitais produktais, į kuriuos tokių maistinių ir kitų medžiagų nebuvo įdėta. Todėl vartotojai gali būti priversti pasirinkti, o tai tiesiogiai lemia įvairių maistinių ar kitų medžiagų, kurias jie pasirenka vartoti, bendrą suvartojamą kiekį, ir prieštarauja mokslo nuomonėms šioje srityje (2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Deutsches Weintor*, C-544/10, EU:C:2012:526, 37 punktas). Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1924/2006 19 konstatuojamosios dalies, mitybos ar sveikumo teiginių nurodymas suteikia atitinkamiems maisto produktams teigiamą įvaizdį. Kadangi tai, kad maisto produktų sektoriaus gamintojas vartoja nagrinėjamus sveikumo teiginius, suteikia šiems produktams teigiamą reikšmę pažymint naudą ir sukuriant teigiamą įvaizdį, negalima daryti išvados, kad tai neskatina vartoti šių produktų, kurie, remiantis EFSA mokslo nuomonėmis (žr. šio sprendimo 7 ir 8 punktus), turi būti didelis gliukozės šaltinis, kad būtų galima vartoti šiuos teiginius.

56 Šiuo klausimu, kiek tai susiję su ieškovės argumentu, kad ji daug metų vartojo konkrečius sveikumo teiginius, susijusius su gliukoze, nors tai neturėjo aiškios įtakos jos apyvartai, reikia pažymėti, pirma, kad šis argumentas nėra pagrįstas jokiais įrodymais. Antra, kaip tvirtina Komisija, tai, kad ieškovės rinkos dalys, jos nuomone, vystomos tęstiniu būdu, veikiau leidžia daryti išvadą, kad ieškovės teiginiai, susiję su gliukozės poveikiu, gali turėti poveikį jos produktų su gliukoze pardavimui.

57 Ieškovės argumentui, kad tikslinė grupė yra svarbi vertinant nagrinėjamus sveikumo teiginius tiek, kiek trijuose prašymuose iš penkių aiškiai nurodyti ištvermę išlavinę vyrai ir moterys kaip tikslinė grupė, taip pat negalima pritarti. Iš tiesų iš EFSA mokslo nuomonių dėl trijų nagrinėjamų prašymų matyti, kad nurodomas poveikis yra, nepaisant gliukozės dalyvavimo visų fiziškai aktyvių žmonių energijos apykaitoje. Pagal šias nuomones energijos apykaita yra būtina visoms kūno funkcijoms ir fizinei

veiklai, įskaitant fizinius pratimus ir normalią raumenų veiklą. Todėl nagrinėjami sveikumo teiginiai taip pat gali būti vartojami produktams su gliukoze, skirtiems apskritai žmonėms, juo labiau kad jau buvo konstatuota, jog Komisijos leistus sveikumo teiginius, remiantis Reglamento Nr. 1924/2006 17 straipsnio 5 dalimi, gali vartoti bet kuris maisto produktų sektoriaus gamintojas (žr. šio sprendimo 50 punktą).

58 Antra, iš šio pagrindo antros dalies nagrinėjimo (žr. šio sprendimo 36–51 punktus) matyti, kad ieškovė neįrodė, kad Komisija ginčijamo reglamento 14 konstatuojamojoje dalyje klaidingai konstatavo, jog nacionalinės ir tarptautinės valdžios institucijos rekomenduoja sumažinti cukraus vartojimą remiantis visuotinai pripažintomis mokslo nuomonėmis, todėl rėmimasis sveikumo teiginiais, kurie skatina cukraus vartojimą, nesuderinamas su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais. Tai nurodžius reikia pažymėti, kad Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė, jog nurodant nagrinėjamus sveikumo teiginius, kurie skatina vartoti cukrų, nors toks skatinimas nesuderinamas su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais, vartotojams pateikiamas prieštaringas ir dviprasmiškas pranešimas. Tai juo labiau tiesa todėl, kad pagal EFSA mokslo nuomones tam, kad atitinkami produktai galėtų būti žymimi šiais sveikumo teiginiais, jie turi būti didelis gliukozės šaltinis (žr. šio sprendimo 55 punktą). Šiuo klausimu taip pat reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1924/2006 5 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktį vartoti teiginius apie mitybą ir sveikumą leidžiama tik tokiu atveju, jei galutiniame produkte yra didelis medžiagos kiekis, kaip nustatyta Sąjungos teisės aktuose, arba, jei tokių taisyklių nėra, kiekis, kuris darys teiginyje nurodytą ir visuotinai pripažintais mokslo duomenimis įrodytą maistinį arba fiziologinį poveikį.

59 Šiuo klausimu dėl ieškovės argumento, kad vidutinis, normaliai informuotas ir protingai atidus bei nuovokus vartotojas nevartoja cukraus vien dėl sveikumo teiginių, nes žino, kad jo nereikia vartoti pernelyg daug, pažymėtina, kad jį taip pat reikia atmesti.

60 Iš tiesų, viena vertus, net darant prielaidą, kad taip yra, iš nagrinėjamais sveikumo teiginiais pateikiamo pranešimo nebūtų atimtas jo prieštaringumas ir dviprasmiškumas, kaip nurodyta šio sprendimo 58 punkte. Kita vertus, tiesa yra tai, kad, kaip tvirtina ieškovė, pagal Reglamento Nr. 1169/2011 9 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir 30 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktą maisto produktai iš principo turi būti pateikiami su mitybos pranešimais, kuriuose, be kita ko, turi būti nurodytas cukraus kiekis, ir kad pagal šio reglamento 32 straipsnio 4 dalį cukraus kiekis gali būti išreikštas ir referencinio kiekio procentais, nurodytais minėto reglamento XIII priedo B dalyje, kurioje nurodyta 90 gramų cukraus suaugusiam žmogui (8 400 kJ/2 000 kcal). Tačiau, kaip pripažįsta ieškovė, visuose maisto produktuose neturi būti nurodytas su mityba susijęs pranešimas. Tokio pranešimo nebuvimas tam tikriems maisto produktams numatytas, be kita ko, Reglamento Nr. 1169/2011 16 straipsnyje. Be to, pagal šio reglamento 32 straipsnio 2 ir 4 dalis nėra privaloma išreikšti cukraus kiekio referencinio kiekio procentais; jis gali būti išreikštas ir 100 gramų. Net jei vidutinis, normaliai informuotas ir protingai atidus ir nuovokus vartotojas, į kurį reikia daryti nuorodą (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 4 d. Sprendimo *Teekanne*, C-195/14, EU:C:2015:361, 36 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), žino, kad nereikia vartoti per daug cukraus, jis galėtų būti skatinamas taip daryti dėl nagrinėjamų sveikumo teiginių, skatinančių vartoti daugiau cukraus, juo labiau kad pagal EFSA nuomonę tam, kad galėtų būti žymimi nagrinėjamais sveikumo teiginiais, atitinkami produktai turi būti didelis gliukozės šaltinis (žr. šio sprendimo 55 ir 58 punktus). Be to, kiek tai susiję su ieškovės produktais, reikia konstatuoti, kad klasikinio kubo, kurį sudaro aštuonios tabletės, iš kurių kiekviena yra 48 gramų (žr. šio sprendimo 1 punktą), suvartojimas jau sudaro pusę cukraus kiekio, nustatyto kaip referencinis kiekis suaugusiajam Reglamento Nr. 1169/2011 XIII priedo B dalyje.

61 Trečia, kadangi ieškovė daro nuorodą į kitų dviejų teiginių, susijusių su gliukozės turinčiais gėrimais, leidimą, jos argumentai iš esmės susiję su tariamu vienodo požiūrio principo pažeidimu, todėl turi būti vertinami nagrinėjant trečiąjį pagrindą (žr. šio sprendimo 113 ir 114 punktus).

62 Todėl reikia atmesti trečią dalį.

Dėl ketvirtos dalies, susijusios su klaida nagrinėjamus sveikumo teiginius vertinant kaip dviprasmiškus ar klaidinančius

63 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalį tiek, kiek nusprendė, kad nagrinėjami sveikumo teiginiai yra dviprasmiški ar klaidinantys, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1924/2006 3 straipsnio antrosios pastraipos a punktą. Pastarosios nuostatos tikslas – neleisti, kad vartotojai taptų klaidinančių sveikumo teiginių aukomis. Vienintelis klausimas, kuris kyla dėl šios nuostatos taikymo, yra tai, ar konkreti nuoroda į sveikumą, esanti nagrinėjamame sveikumo teiginyje, yra klaidinanti vartotojų atžvilgiu. Todėl tariamas Komisijos minėtas prieštaravimas neturi reikšmės Reglamento Nr. 1924/2006 3 straipsnio antros pastraipos a punkto taikymo kontekste. Be to, ieškovė tvirtina, kad neprivalo pranešti apie valdžios institucijų pateiktas nežinomas rekomendacijas. Todėl rekomendacijos nepaminėjimas taip pat nėra klaidinantis.

64 Reikia priminti, kad pagal ginčijamo reglamento 14 konstatuojamąją dalį Komisija konstatavo, jog sveikumo teiginys, skatinantis cukraus vartojimą, nors nacionalinės ir tarptautinės valdžios institucijos rekomenduoja jį mažinti, remiantis visuotinai pripažintomis mokslo nuomonėmis, neatitinka Reglamento Nr. 1924/2006 3 straipsnio antros pastraipos a punkto, kuriame numatyta, kad teiginiai negali būti nei dviprasmiški, nei klaidinantys.

65 Pagal Reglamento Nr. 1924/2006 3 straipsnio antrosios pastraipos a punktą, esantį šio reglamento II skyriuje, reglamentuojančiame bendruosius principus, nepažeidžiant 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo (OL L 109, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 32 t., p. 432) ir 1984 m. rugsėjo 10 d. Tarybos direktyvos 84/450/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl klaidinančios reklamos suderinimo (OL L 250, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 227), mitybos ir sveikumo teiginiai neturi būti netikslūs, dviprasmiški ar klaidinantys.

66 Dėl sąvokų „dviprasmiški ar klaidinantys“, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 1924/2006 3 straipsnio antros pastraipos a punktą, jau buvo nuspręsta, kad teiginys dėl alkoholinio gėrimo, darant prielaidą, kad jis gali būti laikomas materialiai tiksliu, tačiau yra neišsamus, ir pažymima tam tikra nagrinėjamo produkto savybė, tačiau nutylima dėl pavojų, susijusių su šio produkto vartojimu, yra dviprasmiškas ar net klaidinantis (šio sprendimo 55 punkte minėto Sprendimo *Deutsches Weintor*, EU:C:2012:526, 50–52 punktai). Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1924/2006 16 konstatuojamosios dalies, sprendžiant klausimą, ar teiginys yra klaidinantis, reikia remtis numanomais vidutinio, normaliai informuoto ir protingai atidaus bei nuovokaus vartotojo lūkesčiais dėl šios nuorodos (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 60 punkte minėto Sprendimo *Teekanne*, EU:C:2015:361, 36 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

67 Šiuo atveju neginčijama, kad, kaip ginčijamo reglamento 14 konstatuojamoje dalyje konstatavo Komisija, naudingas poveikis energijos apykaitai yra tinkamai aprašytas nagrinėjamuose sveikumo teiginiuose. Tačiau iš šio ieškinio pagrindo antros dalies nagrinėjimo (žr. šio sprendimo 36–51 punktus) matyti, kad ieškovė neįrodė, kad Komisija klaidingai konstatavo, jog nacionalinės ir tarptautinės valdžios institucijos rekomenduoja mažinti cukraus vartojimą remiantis visuotinai pripažintomis mokslo nuomonėmis ir kad todėl rėmimasis sveikumo teiginiais, kurie skatina gliukozės vartojimą, nesuderinamas su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais. Be to, jau buvo pažymėta (žr. šio sprendimo 60 punktą), kad nagrinėjamų sveikumo teiginių vartojimas gali paskatinti vidutinį, normaliai informuotą ir protingai atidų bei nuovokų vartotoją vartoti daugiau cukraus, nepaisant to, kad, remiantis visuotinai pripažintomis mokslo nuomonėmis, rekomenduojama sumažinti cukraus vartojimą.

68 Todėl nagrinėjami sveikumo teiginiai pabrėžia tam tikrą savybę, gerinančią energijos apykaitą, tačiau nutylima tai, kad, nepaisant geros energijos apykaitos, niekaip nepašalinamas ir net neapribojamas pavojus, susijęs su didesnio cukraus kiekio suvartojimu. Pabrėžiant tik naudingą poveikį energijos

apykaitai, nagrinėjami sveikumo teiginiai skatina cukraus vartojimą ir galiausiai padidina per didelio cukraus kiekio pavojų vartotojų sveikatai. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, manytina, kad nagrinėjami sveikumo teiginiai yra neišsamūs, todėl dviprasmiški ir klaidinantys, nepaisant pateiktos informacijos teisingumo (šiuo klausimu žr. generalinio advokato J. Mischo išvados byloje *Gut Springenheide ir Tusky*, C-210/96, EU:C:1998:102, 86–90 punktus ir generalinio advokato N. Jääskinen išvados byloje *Neptune Distribution*, C-157/14, EU:C:2015:460, 52 punktą).

69 Šio sprendimo 55 punkte minėtame Sprendime *Deutsches Weintor* (EU:C:2012:526, 50–52 punktai) Teisingumo Teismas nagrinėjo sveikumo teiginio dėl alkoholinio gėrimo, kurio vartojimas kiekvienam asmeniui kelia susijusį pavojų, nors tam tikras cukraus kiekis negali kelti pavojaus kiekvienam asmeniui, dviprasmiškumą ir klaidinamąjį pobūdį. Kaip jau buvo konstatuota (žr. šio sprendimo 44 punktą), gliukozė yra svarbi žmonių mitybai. Tačiau reikia priminti, kad nors nagrinėjami sveikumo teiginiai buvo leisti, juos galėjo vartoti, remiantis jiems taikomomis sąlygomis, visi maisto produktų sektoriaus gamintojai, jeigu jų vartojimas nėra ribojamas pagal Reglamento Nr. 1924/2006 21 straipsnio nuostatas, reglamentuojančias duomenų apsaugą (žr. šio sprendimo 50 punktą). Kaip matyti iš EFSA mokslo nuomonių, susijusių su nagrinėjamais prašymais, ginčijamas poveikis yra, nepaisant gliukozės dalyvavimo visų fiziškai aktyvių žmonių energijos apykaitoje (žr. šio sprendimo 57 punktą). Nors trijuose iš penkių ieškovės prašomų teiginių tikslinė grupė yra sveiki ir ištvermę išlavinę vyrai ir moterys (žr. šio sprendimo 3 punktą), vis dėlto sveikumo teiginiai, susiję su gliukoze, taip pat gali būti naudojami produktams su gliukoze, skirtiems apskritai žmonėms. Todėl nagrinėjant aptariamų sveikumo teiginių dviprasmišką ir klaidingumą, reikia remtis vidutiniu vartotoju, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1924/2006 16 konstatuojamosios dalies. Kadangi vidutinis vartotojas, vadovaujantis visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais, turi sumažinti cukraus vartojimą, Komisija nepadarė jokios klaidos, kai konstatavo, kad nagrinėjami sveikumo teiginiai, kuriais pabrėžiamas tik naudingas poveikis energijos apykaitai, tačiau nutylima apie pavojų, susijusį su didesnio cukraus kiekio vartojimu, yra dviprasmiški ir klaidinantys.

70 Todėl reikia dar kartą konstatuoti, kad, atsižvelgiant į teisės aktų leidėjo teiginius, esančius Reglamento Nr. 1924/2006 10 konstatuojamojoje dalyje (žr. šio sprendimo 55 punktą), nagrinėjamų sveikumo teiginių naudojimas gali paskatinti atitinkamus vartotojus manyti, kad yra priežastinis ryšys tarp gliukozės vartojimo ir geros energijos apykaitos, nors toks ryšys yra ir tarp kitų gliucidų ir geros energijos apykaitos.

71 Galiausiai dėl ieškovės argumento, kad nacionalinių ir tarptautinių valdžios institucijų rekomendacijos dėl cukraus vartojimo sumažinimo, remiantis visuotinai pripažintomis mokslo nuomonėmis, jai nežinomos, reikia pažymėti, kad norint konstatuoti, kad nagrinėjami sveikumo teiginiai yra dviprasmiški ir klaidinantys, neturi jokios reikšmės tai, ar ieškovė žinojo apie aptariamas rekomendacijas (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Severi*, C-446/07, EU:C:2009:530, 62 punktą). Kaip jau buvo konstatuota (žr. šio sprendimo 66 punktą), reikia remtis numanomais vidutinio, normaliai informuoto ir protingai atidaus ir nuovokaus vartotojo lūkesčiais dėl minėtos nuorodos. Konstatavimas dėl klaidinamojo pobūdžio, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1924/2006 3 straipsnio antros pastraipos a punktą, nepriklauso nuo to, ar ieškovė veikė žinodama apie šį pobūdį arba net tyčia.

72 Todėl reikia atmesti ketvirtą dalį.

Dėl penktos dalies, susijusios su konkrečių naudojimo sąlygų ar papildomų paaiškinimų ar perspėjimų nenagrinėjimu

73 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalį, nes nesilaikė pareigos patikrinti, ar nagrinėjami sveikumo teiginiai gali būti leidžiami konkrečiomis naudojimo sąlygomis arba kartu su papildomais paaiškinimais ar perspėjimais. Ginčijamas reglamentas neleidžia žinoti, į kokias konkrečias naudojimo sąlygas buvo galima atsižvelgti ir kokie papildomi paaiškinimai

ar perspėjimai galėjo suteikti mažiau klaidinančią informaciją vartotojui. Ieškovės teigimu, privalomos nuorodos, kuria siekiama pranešti apie tarptautinių institucijų rekomendaciją sumažinti arba stebėti cukraus vartojimą, remiantis proporcingumo principu, galėjo pakakti siekiant neleisti, kad informacija klaidintų vartotoją. Kaip ir kitų sveikumo teiginių atveju, Komisija taip pat galėjo reikalauti, kad ieškovė, siekdama išvengti tariamo suklaidinimo rizikos, pridėtų informaciją, jog cukraus vartojimo padidinimas gali sukelti pavojų sveikatai.

74 Visų pirma dėl argumento, kad Komisija nesilaikė pareigos patikrinti, ar nagrinėjami sveikumo teiginiai gali būti leidžiami konkrečiomis naudojimo sąlygomis arba kartu su papildomais paaiškinimais ar perspėjimais, pažymėtina, kad jam negalima pritarti. Iš tiesų Komisija ginčijamo reglamento 14 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad net jei nagrinėjami sveikumo teiginiai leidžiami tik konkrečiomis naudojimo sąlygomis ir (arba) kartu su papildomomis pastabomis ar perspėjimais, informacija vartotojui nebūtų mažiau klaidinanti, todėl šie teiginiai neturi būti leidžiami. Todėl Komisija išnagrinėjo galimybę leisti nagrinėjamus sveikumo teiginius konkrečiomis naudojimo sąlygomis arba kartu su papildomais paaiškinimais ar perspėjimais.

75 Šiuo klausimu dėl ieškovės argumento, kad ginčijamas reglamentas neleidžia žinoti, į kokias konkrečias naudojimo sąlygas buvo galima atsižvelgti ir kokie papildomi paaiškinimai ar perspėjimai galėjo pateikti mažiau klaidinančią informaciją vartotojui, pakanka pažymėti, kad iš ginčijamo reglamento 14 konstatuojamosios dalies teisiniu požiūriu pakankamai aišku, kad, Komisijos teigimu, nebuvo galima suformuluoti konkrečių naudojimo sąlygų ar papildomų paaiškinimų ar perspėjimų taip, kad būtų galima pakankamai išvengti to, jog vartotojai bus klaidinami.

76 Antra, dėl ieškovės argumento, kad Komisija klaidingai manė, kad nagrinėjami sveikumo teiginiai gali būti leidžiami konkrečiomis naudojimo sąlygomis ir (arba) kartu su papildomais paaiškinimais ar perspėjimais, pažymėtina, kad jis iš esmės susijęs su proporcingumo principo laikymusi, todėl bus nagrinėjamas nagrinėjant antrąjį pagrindą (žr. šio sprendimo 87–91 punktus). Tiek, kiek ieškovė tvirtina, kad daugeliu atvejų Komisija numatė sveikumo teiginių, susijusių su maisto produktais, leidimą tam tikromis sąlygomis – su privalomais perspėjimais, reikia konstatuoti, kad šios aplinkybės Komisija neginčijo, tačiau tai neturi jokios reikšmės nagrinėjant klausimą, ar Komisija klaidingai manė, kad nagrinėjami sveikumo teiginiai, susiję būtent su gliukoze, gali būti leidžiami konkrečiomis naudojimo sąlygomis ir (arba) kartu su papildomais paaiškinimais ar perspėjimais.

77 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti penktą dalį, todėl ir visą pirmąjį ieškinio pagrindą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su proporcingumo principo pažeidimu

78 Ieškovė tvirtina, kad priimdama ginčijamą reglamentą Komisija pažeidė proporcingumo principą. Jos teigimu, atsisakymo sprendimas nebuvo nei tinkamas, nei būtinas siekiant Reglamento Nr. 1924/2006 tikslo, t. y. naudoti pakankamai moksliškai pagrįstus sveikumo teiginius. Visiško reklamos draudimo atveju reikia atlikti griežtą proporcingumo kontrolę, atsižvelgiant į tai, kad Reglamente Nr. 1924/2006 prašymų atmetimas dėl nemokslinių motyvų numatytas tik išimtiniais atvejais ir esant rimtam pagrindui. Taisyklė yra suderinti leidimo sprendimą su itin ilgos ir brangios mokslo kontrolės procedūros rezultatu. Ieškovės teigimu, nagrinėjami sveikumo teiginiai turėjo būti leidžiami bent jau kartu su ribotomis sąlygomis ar mažiau griežtomis nuorodomis. Be to, atlikdama savo vertinimą Komisija prašomų sveikumo teiginių formuluotę galėjo pakeisti arba papildyti taip, kad išsaugant jos turinį būtų išvengta nurodomo klaidinimo. Be to, ieškovė nurodo savo teisių, įtvirtintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 6 ir 16 straipsniuose, pažeidimą. Ieškovės teigimu, atsisakymo sprendimas prieštarauja ir Reglamento Nr. 1924/2006 tikslui, pagal kurį vartotojų apsauga nuo klaidinančių teiginių turi būti užtikrinta naudojant tik pakankamai moksliškai pagrįstus sveikumo teiginius. Galiausiai Komisijos sprendimas yra neproporcingas, nes juo vartotojams sudaroma kliūčių sužinoti neginčijamą esminę informaciją.

79 Reikia priminti, kad pagal proporcingumo principą reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina aptariamais teisės aktais siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti, todėl kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (žr. 2006 m. kovo 9 d. Sprendimo *Zuid-Hollandse Milieufederatie ir Natuur en Milieu*, C-174/05, EU:C:2006:170, 28 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

80 Visų pirma dėl ankstesniame punkte minėtų sąlygų teisminės kontrolės reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalį Komisija turėjo nuspręsti dėl ieškovės prašymų, atsižvelgdama, be EFSA nuomonės, į visas taikytinas Sąjungos teisės aktų nuostatas ir kitus teisėtus ir nagrinėjamam klausimui reikšmingus kriterijus. Kaip jau buvo konstatuota (žr. šio sprendimo 30 punktą), Komisijai reikia pripažinti plačią diskreciją šioje srityje, o tai reiškia, kad ji savo ruožtu turi priimti politinio, ekonominio ir socialinio pobūdžio sprendimus, kartu atlikdama sudėtingus vertinimus. Tik akivaizdus šioje srityje nustatytos priemonės netinkamumas atsižvelgiant į kompetentingos institucijos siekiamą tikslą gali turėti įtakos tokios priemonės teisėtumui (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 30 punkte minėto Sprendimo *Alliance for Natural Health ir kt.*, EU:C:2005:449, 52 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir šio sprendimo 30 punkte minėto Sprendimo *Health Food Manufacturers' Association ir kt. / Komisija*, EU:T:2015:375, 65 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

81 Iš teismų praktikos taip pat matyti, kad diskrecijos teisė, kuria naudojasi kompetentingos institucijos nustatydamos pusiausvyrą tarp saviraiškos laisvės ir sveikatos apsaugos tikslo, yra skirtinga kiekvieno tikslo, kuris pateisina šios teisės apribojimą, atveju ir priklauso nuo nagrinėjamos veiklos pobūdžio (2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Vokietija / Parlamentas ir Taryba*, C-380/03, EU:C:2006:772, 155 punktas; taip pat žr. 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Damgaard*, C-421/07, EU:C:2009:222, 27 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Taikant šią teismų praktiką Komisijai taip pat reikia pripažinti plačią diskreciją, kiek tai konkrečiai susiję su išraiškos laisvės komerciniu panaudojimu, be kita ko, reklaminio pobūdžio pranešimuose (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 68 punkte minėtos generalinio advokato N. Jääskinen išvados byloje *Neptune Distribution*, EU:C:2015:460, 55 punktą).

82 Šiuo klausimu dėl ieškovės argumento, kad reikia atlikti griežtą proporcingumo kontrolę visiško reklamos draudimo atveju, pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 1 dalį sveikumo teiginiai draudžiami, nebent jie atitinka bendruosius šio reglamento II skyriaus reikalavimus ir specialiuosius šio reglamento IV skyriaus reikalavimus, leidžiami pagal minėtą reglamentą ir yra to paties reglamento 13 ir 14 straipsnyje nurodytų leidžiamų teiginių sąraše. Tačiau, priešingai, nei tvirtina ieškovė, Reglamente Nr. 1924/2006 įvedus šių sveikumo teiginių draudimo principą, tačiau numačius galimybę gauti leidimą juos vartoti, absoliutus reklamos draudimas nenustatytas. Be to, jau yra sveikumo teiginių, kuriuos ieškovė gali vartoti. Konkrečiai kalbant, 2012 m. gegužės 16 d. Komisijos reglamente (ES) Nr. 432/2012 dėl tam tikrų leidžiamų vartoti teiginių apie maisto produktų sveikumą, išskyrus teiginius apie susirgimo rizikos mažinimą, vaikų vystymąsi ir sveikatą, sąrašo sudarymo (OL L 136, p. 1), iš dalies pakeistame 2015 m. sausio 6 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 2015/7 (OL L 3, p. 3), numatyti leistini sveikumo teiginiai, susiję su gliucidų ir elektrolitų tirpalais bei gliucidų poveikiu atkuriant įprastą raumenų veiklą po didelių iškrovų.

83 Šiame kontekste dėl ieškovės nuorodos į Direktyvos 2000/13 2 straipsnio 1 dalies b punktą ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendimą *Douwe Egberts* (C-239/02, EU:C:2004:445) reikia pažymėti, kad to sprendimo 36 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, kad Direktyvos 2000/13 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose draudžiama bet kokia nuoroda, susijusi su žmonių ligomis, neatsižvelgiant į tai, ar ji gali klaidinti vartotoją, taip pat nuorodos, kurios yra klaidingos, nors jose kalbama ne apie ligas, bet veikiau, pavyzdžiui, sveikumą. Teisingumo Teismas minėtame Sprendime *Douwe Egberts* (EU:C:2004:445, 43 punktas) taip pat yra nusprendęs, kad absoliutus draudimas pateikti maisto produktų etiketėse tam tikras nuorodas, susijusias su lieknėjimu ar gydytojų rekomendacijomis, kiekvienu atveju nevertinant jų įtakos pirkėjo suklaidinimui, reiškia, kad maisto produktai, pažymėti šiomis nuorodomis, negalėtų būti laisvai parduodami valstybėje narėje net tuo atveju, jei šios nuorodos

nebūtų klaidinančios. Kadangi nagrinėjamu atveju buvo būtent konstatuota, kad nagrinėjami sveikumo teiginiai yra dviprasmiški ir klaidinantys, ieškovės argumentas dėl Direktyvos 2000/13 2 straipsnio 1 dalies b punkto ir minėto Sprendimo *Douwe Egberts* (EU:C:2004:445) neleidžia daryti išvados, kad reikia atlikti platesnę proporcingumo kontrolę, nei nurodyta šio sprendimo 80 punkte.

84 Be to, priešingai, nei tvirtina ieškovė, nors mokslinis pagrindimas, remiantis Reglamento Nr. 1924/2006 17 konstatuojamąja dalimi, yra pagrindinis aspektas, į kurį reikia atsižvelgti vartojant mitybos ir sveikumo teiginius, vis dėlto tame pačiame reglamente nenumatytas prašymų atmetimas dėl ne mokslo motyvų tik retais ir išimtiniais atvejais, kaip, be kita ko, matyti iš šio reglamento 18 straipsnio 4 dalies. Iš tiesų jau buvo konstatuota (žr. šio sprendimo 25 punktą), kad iš šios nuostatos matyti, jog priimdama sprendimą dėl prašymo dėl sveikumo teiginio Komisija turi atsižvelgti į tris aplinkybes, t. y. pirma, į EFSA nuomonėje pateiktą mokslo įvertinimą, antra, visas taikytinas Sąjungos teisės aktų nuostatas ir, trečia, kitus teisėtus ir nagrinėjamam klausimui reikšmingus kriterijus.

85 Antra, dėl ginčijamu reglamentu siekiamų tikslų reikia konstatuoti, kad jo teisinis pagrindas yra Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalis. Iš Reglamento Nr. 1924/2006 1 straipsnio 1 dalies ir 1 ir 36 konstatuojamųjų dalių matyti, kad jo tikslas yra užtikrinti gerą vidaus rinkos veikimą, kiek tai susiję su mitybos ir sveikumo teiginiais, kartu užtikrinant aukštą vartotojų apsaugos lygį. Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1924/2006 1 ir 18 konstatuojamųjų dalių, sveikatos apsauga yra vienas iš pagrindinių šio reglamento tikslų (šio sprendimo 55 punkte minėto Sprendimo *Deutsches Weintor*, EU:C:2012:526, 45 punktas). Pagal šio reglamento 9 konstatuojamąją dalį, remiantis jame nustatytais principais, turi būti užtikrinta aukšto lygio vartotojų apsauga, suteikta jiems reikalinga informacija, kad jie galėtų rinktis gerai žinodami faktus, taip pat sukurtos vienodos konkurencijos sąlygos maisto pramonėje. Reglamento Nr. 1924/2006 16 konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad svarbu tai, jog teiginiai dėl maisto produktų būtų suprantami vartotojams ir kad reikia saugoti visus vartotojus nuo klaidingų teiginių. Šiomis aplinkybėmis, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 14 konstatuojamosios dalies, būtent siekdama apsaugoti vartotojus nuo dviprasmiškų ir klaidinančių teiginių Komisija atsisakė leisti nagrinėjamus sveikumo teiginius.

86 Trečia, reikia pažymėti, kad ieškovės argumentai neįrodo, jog ginčijamas reglamentas yra akivaizdžiai netinkamas jo tikslų atžvilgiu.

87 Iš tiesų, pirma, dėl ieškovės argumento, kad nagrinėjami sveikumo teiginiai turėjo būti leidžiami bent jau kartu su ribotomis sąlygomis ar mažiau griežtomis nuorodomis, reikia pažymėti, kad ieškovė neįrodė, jog Komisija ginčijamo reglamento 14 konstatuojamoje dalyje klaidingai manė, kad tai buvo negalima, nes nagrinėjamų sveikumo teiginių pranešimas nėra mažiau klaidinantis vartotojus, todėl šie teiginiai neturi būti leidžiami. Kaip tvirtina Komisija, nagrinėjamų cukraus vartojimą skatinančių sveikumo teiginių kartu su privaloma nuoroda, siūlančia iš esmės sumažinti cukraus vartojimą arba stebėti suvartojamo cukraus kiekį, leidimu vartotojams siunčiamas prieštaringas ir dviprasmiškas pranešimas. Kiekio ribų arba įspėjimo apie produktą, kuris yra didelio cukraus kiekio šaltinis, nuoroda, kurioje tuo pačiu metu yra sveikumo teiginys, suteikiantis šiam produktui teigiamą įvaizdį, todėl vartotojai jį supranta kaip teikiantį maistinės ar fiziologinės ar kitokios su sveikata susijusios naudos, savaime yra prieštaringa ir negali užtikrinti visuotinai pripažintų mitybos ir sveikumo principų, kuriais siekiama sumažinti cukraus suvartojimą, laikymosi.

88 Konkrečiai dėl ieškovės argumento, kad Komisija privalėjo įrodyti, kad nagrinėjamu atveju jokia sąlyga, nuoroda ar perspėjimas negali užtikrinti pakankamos vartotojų apsaugos, papildomai reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 2 dalies trečiąjį sakinį, siejamą su šio reglamento 15 straipsnio 3 dalies f punktu, ieškovė galėjo įtraukti į savo prašymus pasiūlymą dėl konkrečių naudojimo sąlygų, tačiau to nepadarė.

89 Antra, kadangi ieškovė daro nuorodą į Teisingumo Teismo praktiką (1993 m. lapkričio 24 d. Sprendimą *Keck ir Mithouard*, C-267/91 ir C-268/91, EU:C:1993:905; 1999 m. vasario 9 d. Sprendimą *van der Laan*, C-383/97, EU:C:1999:64, ir šio sprendimo 83 punkte minėtą Sprendimą *Douwe Egberts*,

EU:C:2004:445), kurioje skelbiama, kad nacionalinio reklamos draudimo atveju vartotojų apsauga galėtų būti pakankamai užtikrinta tinkamo žymėjimo pareiga, kaip antai etikete, užtikrinančia vartotojams teikiamų pasiūlymų skaidrumą, jos argumentas taip pat negali būti priimtas.

90 Iš tiesų ši teismų praktika susijusi su nesuderintomis nacionalinėmis priemonėmis. Šiuo atveju reikia priminti, kad ginčijamo reglamento teisinis pagrindas yra Reglamento Nr. 1924/2006 18 straipsnio 4 dalis. Pastarasis reglamentas savo ruožtu grindžiamas EB 95 straipsniu, pagal kurį teisės aktų leidėjas nusprendžia dėl priemonių, susijusių su valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, kurių tikslas yra vidaus rinkos sukūrimas ir veikimas, suderinimu. Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad SESV 168 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, jog aukšto lygio žmonių sveikatos apsauga užtikrinama nustatant ir įgyvendinant visas Sąjungos politikos bei veiklos kryptis, o EB 95 straipsnio 3 dalis ir SESV 114 straipsnio 3 dalis aiškiai reikalauja, kad derinant būtų užtikrintas aukštas žmonių sveikatos apsaugos lygis (žr. šio sprendimo 30 punkte minėto Sprendimo *Alliance for Natural Health ir kt.*, EU:C:2005:449, 31 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

91 Trečia, ieškovė tvirtina, kad Komisija, naudodamasi savo diskrecija, privalėjo performuluoti nagrinėjamų sveikumo teiginių pasiūlymo tekstą. Jos teigimu, buvo būtina tik išlaikyti su sveikumu susijusio teiginio esmę, atsižvelgiant į šio teiginio mokslinį pagrindą. Šiuo aspektu, viena vertus, reikia pažymėti, kad ieškovė nenurodė jokios nagrinėjamų sveikumo teiginių formuluotės, kurią Komisija privalėjo išnagrinėti. Kita vertus, pagal ginčijamo reglamento 14 konstatuojamąją dalį būtent nagrinėjamų sveikumo teiginių vidinis turinys buvo nesuderinamas su visuotinai pripažintais mitybos ir sveikumo principais. Todėl ieškovės argumentą reikia atmesti.

92 Ketvirta, dėl ieškovės argumento, kad ginčijamas reglamentas kelia pavojų Pagrindinių teisių chartijos 6 ir 16 straipsniais pripažįstamoms laisvėms, susijusioms su teise į laisvę ir saugumą bei laisve užsiimti verslu, reikia pažymėti, kad ieškovė šiame ieškinio pagrinde tik abstrakčiai įvardija minėtų nuostatų pažeidimą. Pagrindinių teisių chartijos 6 ir 16 straipsnių pažeidimas yra atskiras ir nuo šio ieškinio pagrindo, kuris susijęs su proporcingumo principo pažeidimu, nepriklausomas pagrindas. Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, taikomą procesui Bendrajame Teisme pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą ir 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą, ieškinyje turi būti pateikiama, be kita ko, pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Todėl jame turi būti paaiškinta, kas sudaro ieškinio pagrindą, todėl tik abstrakčiai tai nurodžius neįvykdomi Teisingumo Teismo statuto ir Procedūros reglamento reikalavimai (žr. 2014 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Hagenmeyer ir Hahn / Komisija*, T-17/12, EU:T:2014:234, 99 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Iš to matyti, kad ieškovų argumentą, susijusį su Pagrindinių teisių chartijos 6 ir 16 straipsnių pažeidimu, reikia atmesti kaip nepriimtiną.

93 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad nors nagrinėjamų sveikumo teiginių draudimu ieškovės profesinė veikla ribojama konkrečiu aspektu, vis dėlto šių laisvių laikymasis esminiais aspektais yra užtikrinamas. Iš tiesų toli gražu nedraudžiant ieškovės produktų gamybos ir prekybos ar šių produktų reklamos, ginčijamu reglamentu, remiantis Reglamento Nr. 1924/2006 1 straipsnio 2 dalimi, siekiama apibrėžti žymėjimą, nagrinėjamų maisto produktų pateikimą ir jų reklamą siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą, kuri yra bendrojo intereso tikslas, galintis pateisinti pagrindinės laisvės apribojimą (žr. šio sprendimo 55 punkte minėto Sprendimo *Deutsches Weintor*, EU:C:2012:526, 49 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Taigi, atsisakymas leisti nagrinėjamus sveikumo teiginius niekaip nepaveikia pačios Pagrindinių teisių chartijos 6 ir 16 straipsniuose pripažįstamų laisvių esmės ir turi būti laikomas atitinkančiu reikalavimą suderinti įvairias esamas pagrindines teises ir užtikrinti tinkamą jų pusiausvyrą (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 55 punkte minėto Sprendimo *Deutsches Weintor*, EU:C:2012:526, 56–59 punktus).

94 Penkta, kadangi ieškovė tvirtina, kad jos prašymo atmetimas buvo neproporcingas, nes jai nebuvo leista supažindinti vartotojų su neginčijama esmine informacija, susijusia su fizine ir raumenų veikla, reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1924/2006 9 konstatuojamąją dalį jame įtvirtinti principai turi užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, turi būti suteikta jiems reikalinga informacija, kad jie galėtų

rinktis gerai žinodami faktus, taip pat sukurtos vienodos konkurencijos sąlygos maisto pramonėje. Jau buvo konstatuota, kad, viena vertus, nagrinėjami sveikumo teiginiai suteikia tik neišsamią informaciją, neleidžiančią konkrečiai vidutiniam, normaliai informuotam ir protingai atidžiam bei nuovokiam vartotojui pasirinkti žinant faktus, kita vertus, sveikumo teiginys, susijęs su gliucidų poveikiu normaliai raumenų veiklai atkurti po didelių apkrovų jau buvo leistas (žr. šio sprendimo 82 punktą). Todėl ieškovės argumentą reikia atmesti.

95 Kadangi dublike ieškovė daro nuorodą į informacijos laisvę, pripažįstamą Pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnyje, reikia pažymėti, viena vertus, kad šios nuostatos pažeidimas nebuvo nurodytas ieškinyje, todėl pagrindas dėl tokio pažeidimo, nesant jokio pateisinimo, kiek tai susiję su pateikimu dubliko stadijoje, pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį turi būti atmestas kaip nepriimtinas. Kita vertus, galimybė vartotojui gauti informaciją, susijusią su gliukozės poveikiu, nepriklauso nuo sveikumo teiginių, kurie yra šio ieškinio dalykas, vartojimo.

96 Šešta, dėl ieškovės argumento, kad atsisakymas leisti nagrinėjamus sveikumo teiginius nebuvo tinkamas, nes neprisideda prie cukraus sumažinimo, jau buvo konstatuota (žr. šio sprendimo 55 punktą), kad maisto produktai, kurių skatinimas užtikrinamas teiginiais, gali būti vartotojų suprantami kaip turintys maistinės ar fiziologinės arba kitokios su sveikata susijusios naudos, palyginti su panašiais produktais ar kitais produktais, į kuriuos tokių maistinių ir kitų medžiagų nebuvo įdėta. Todėl vartotojai gali būti priversti atlikti pasirinkimą, kuris tiesiogiai lemia įvairių maistinių ar kitų medžiagų, kurias jie renkasi vartoti, bendrą suvartojamą kiekį, o tai prieštarauja mokslo nuomonėms šioje srityje. Todėl šiems argumentams pritarti negalima.

97 Taigi reikia atmesti antrąjį ieškinio pagrindą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu

98 Ieškovė tvirtina, kad atsisakiusi leisti nagrinėjamus sveikumo teiginius Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą. Ieškovės teigimu, Komisija jau yra leidusi panašius teiginius, susijusius su vitaminų ir mineralinių druskų prisidėjimo prie energijos apykaitos, nenurodant kiekio ribų ar perspėjimų. Be to, Komisija yra leidusi įvairius teiginius su nuorodomis į maisto produktus, kurių pernelyg didelis suvartojimas nerekomenduotinas, kaip antai mėsos ir žuvies, fruktozės, laktozės ir polifenolio, esančio alyvuogių aliejuje. Be to, ji įtraukė į leidžiamų sveikumo teiginių sąrašą du sveikumo teiginius, susijusius su gliucidų ir elektrolitų tirpalais, taip pat kitą teiginį, susijusį su gliucidais. Galiausiai ieškovė tvirtina, kad Komisija leido du sveikumo teiginius dėl gliukomanano (konjako mananas), nors šio maisto produkto vartojimas gali sukelti dusimą ir staigią mirtį.

99 Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad vienodo požiūrio principas reikalauja, kad panašios aplinkybės nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos aplinkybės – vienodai, nebent toks traktavimas būtų objektyviai pateisinamas (žr. šio sprendimo 30 punkte minėto Sprendimo *Alliance for Natural Health ir kt.*, EU:C:2005:449, 115 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir šio sprendimo 30 punkte minėto Sprendimo *Health Food Manufacturers' Association ir kt. / Komisija*, EU:T:2015:375, 113 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

100 Visų pirma dėl teiginių, susijusių su vitaminų ir mineralinių druskų prisidėjimo prie energijos apykaitos, pažymėtina, kad tiesa yra tai, kaip tvirtina ieškovė, kad pagal Reglamento Nr. 432/2012 priedą, kuriame yra leidžiamų sveikumo teiginių sąrašas, Komisija, nenustatydama maisto produkto naudojimo sąlygų ar tokio naudojimo ribojimo ar nereikalaudama nuorodų arba papildomų perspėjimų, leido sveikumo teiginius, susijusius su tuo, kad pantoteno rūgštis, biotinas, kalcis, varis, geležis, jodas, magnis, niacinas, fosforas, riboflavinas (vitaminas B2), tiaminas, vitaminas B6, vitaminas B12 ir vitaminas C prisideda prie normalios energijos apykaitos.

101 Tačiau ieškovė neįrodė, kaip sveikumo teiginiai, susiję su šiais vitaminais ir mineralais, panašūs į šį atvejį. Vien to, kad abiem atvejais sveikumo teiginiai susiję su medžiagos prisidėjimu prie normalios energijos apykaitos, šiuo aspektu nepakanka. Kaip tvirtina Komisija, gliukozė yra maistinė medžiaga, kuri skiriasi nuo vitaminų ir mineralų. Nors leidžiama manyti, kad normaliai subalansuotas maitinimasis suteikia tik ribotą kiekį mineralų ir vitaminų, gliukozė pagal prigimtį yra pagrindinė medžiaga, esanti daugelyje maisto produktų, ir yra absorbuojama organizmo pasiskirstant gliucidams. Kadangi ieškovė tvirtina, kad pernelyg didelis vitaminų ir mineralų vartojimas tam tikrais atvejais gali turėti neigiamą poveikį sveikatai, ji visiškai nepatikslino šių atvejų, todėl neįrodė panašios į šį atvejį situacijos buvimo.

102 Be to, dėl ieškovės argumento, kad leidžiami sveikumo teiginiai, susiję su vitaminais ir mineralais, taip pat tinka cukraus turintiems maisto produktams, pakanka pažymėti, kad šie teiginiai nesusiję su cukraus poveikiu, todėl nėra į šį atvejį panašios situacijos.

103 Antra, dėl argumento dėl įvairių teiginių, susijusių su maisto produktais, kurių pernelyg didelis kiekis nerekomenduotinas, leidimo ieškovė pirmiausia tvirtina, kad Komisija leido sveikumo teiginį, susijusį su mėsa ir žuvimi, nors visuotinai pripažinta, kad Sąjungoje suvartojama per daug mėsos ir kad vartotojai neturėtų jos valgyti kiekvieną dieną.

104 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 432/2013 priedą Komisija leido sveikumo teiginį, pagal kurį mėsa ir žuvis padeda geriau pasisavinti geležį, jei vartojama kartu su kitais maisto produktais, kuriuose yra geležies. Šis teiginys gali būti vartojamas tik maisto produktui, kuriame yra bent jau 50 gramų mėsos ar žuvies vienoje porcijoje. Teiginys gali būti vartojamas, jei vartotojas informuojamas, kad naudingas poveikis pasiekiamas suvartojant 50 gramų mėsos ar žuvies su vienu ar keliais maisto produktais, kuriuose yra ne hemo geležies.

105 Savo argumentais ieškovė neįrodė, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą. Iš tiesų, viena vertus, ieškovė niekaip nepagrindė savo teiginio dėl rekomendacijų bendrai nevartoti pernelyg daug mėsos ar žuvies buvimo. Nors dublike ji daro nuorodą į tyrimus, reikia konstatuoti, kad jie nepateikti. Kita vertus, reikia konstatuoti, kad nors gliukozė yra maistinė medžiaga, mėsa ir žuvis, nurodyta leidžiamame sveikumo teiginyje, yra, kaip tvirtina Komisija, maisto produktai, turtingi maistinių medžiagų, todėl visiškai skirtingi nuo gliukozės. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, panašios į šią situacijos nėra.

106 Antra, dėl ieškovės argumento, susijusio su fruktoze, reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento Nr. 432/2012 priedą Komisija leido sveikumo teiginį, pagal kurį maisto produktų, kuriuose yra fruktozės, vartojimas lemia cukraus kiekio kraujyje padidėjimą, kuris yra mažesnis nei tas, kurį sukelia maisto produktų, kuriuose yra sacharozės ar gliukozės, vartojimas. Šis teiginys gali būti vartojamas maisto produktams ar gėrimams su saldikliais, kuriuose gliukozė ir (arba) sacharozė pakeičiama fruktoze, todėl gliukozės ir (arba) sacharozės kiekis šiuose produktuose ar gėrimuose sumažinamas bent jau 30 %.

107 Šis argumentas neįrodo vienodo požiūrio principo pažeidimo. Iš tiesų, kaip tvirtina Komisija, su fruktoze susijusiame leidžiamame sveikumo teiginyje daroma nuoroda į gliukozės ir (arba) sacharozės pakeitimą fruktoze siekiant sumažinti cukraus kiekio kraujyje padidėjimą. Kadangi kalbama apie cukraus pakeitimą kitu, kurio poveikis – apriboti cukraus kiekio kraujyje didėjimą, dėl šio teiginio leidimo nėra jokios rizikos, kad bendrai bus vartojama daugiau cukraus. Todėl panašios į šią situacijos nėra.

108 Trečia, dėl ieškovės argumento, susijusio su laktulioze, reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento Nr. 432/2012 priedą Komisija leido sveikumo teiginį, jog laktuliozė pagreitina žarnyno veiklą. Šis teiginys gali būti vartojamas tik maisto produktams, turintiems bent 10 gramų laktuliozės, kuri suvartojama kaip viena porcija. Teiginys gali būti vartojamas, jeigu vartotojui pateikiama informacija, kad teigiamas poveikis atsiranda, jei per parą viena dozė laktuliozės yra 10 g.

109 Šis argumentas taip pat neįrodo, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą. Iš tiesų, kaip tvirtina Komisija, su laktulioze susijusiame leidžiamame sveikumo teiginyje daroma nuoroda į šio sintetinio disacharido, vartojamo ribotais kiekiais, vidurius laisvinantį poveikį. Šis teiginys buvo leistas tik konkrečiai laktuliozės dozei, būtinai šiam poveikiui, apie kurį vartotojai taip pat turi būti informuojami, atsirasti. Atsižvelgiant į šį laisvinantį poveikį net vartojant ribotą kiekį laktuliozės, pažymėtina, kad panašios į šią situacijos nėra.

110 Ketvirta, dėl ieškovės argumento, susijusio su polifenoliais, esančiais alyvuogių aliejuje, reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento Nr. 432/2012 priedą Komisija leido sveikumo teiginį, pagal kurį alyvuogių aliejuje esantys polifenoliai prisideda prie kraujo lipidų apsaugos nuo oksidacinio streso. Šis teiginys gali būti naudojamas tik alyvuogių aliejui, kuriame yra bent jau 5 miligramai hidroksatirosolo ir jo išvestinių formų (kaip antai sudėtinis oleoropeinas ir tirosolas) 20 gramų alyvuogių aliejui. Teiginys gali būti vartojamas, jeigu vartotojui pateikiama informacija, kad teigiamas poveikis atsiranda, jei per parą suvartojama 20 gramų alyvuogių aliejaus.

111 Ieškovės argumentas neįrodo, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą tiek, kiek ji be objektyvaus pateisinimo panašias situacijas vertino skirtingai. Iš tiesų, viena vertus, ieškovė niekaip neįrodė, kad, remiantis visuotinai pripažintomis mokslo nuomonėmis, rekomenduojama sumažinti polifenolių, esančių alyvuogių aliejuje, vartojimą, kaip yra cukraus atveju. Kita vertus, žinoma tiesa tai, kad, kaip tvirtina ieškovė, 20 gramų alyvuogių aliejaus kiekis apytiksliai atitinka 30 % visų riebalų referencinio kiekio, nurodyto Reglamento Nr. 1169/2011 XIII priedo B dalyje, t. y. 70 gramų. Tačiau toks argumentas neįrodo panašios į šią situacijos buvimo.

112 Trečia, ieškovė tvirtina, kad į leidžiamų sveikumo teiginių sąrašą įtraukdama du sveikumo teiginius, susijusius gliucidų ir elektrolitų tirpalais, taip pat kitą teiginį, susijusį su gliucidais, Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą.

113 Pirma, dėl dviejų sveikumo teiginių, susijusių su gliucidų ir elektrolitų tirpalais, reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento Nr. 432/2012 priedą Komisija leido sveikumo teiginį, pagal kurį gliucidų ir elektrolitų tirpalai padeda palaikyti veiklą atliekant ilgesnius ištvermės pratimus, ir sveikumo teiginį, kad šie tirpalai pagerina vandens pasisavinimą atliekant fizinę veiklą. Tam, kad būtų galimi tokie teiginiai, gliucidų ir elektrolitų tirpalai turi turėti nuo 80 iki 350 kolikalorijų vienam litrui gliucidų ir ne mažiau kaip 75 % energijos turi būti iš gliucidų, padidinančių cukraus kiekį kraujyje, kaip antai gliukozės, gliukozės polimerų ir sacharozės. Be to, šiuose gėrimuose turi būti nuo 20 milimolių litrui (460 miligramų litrui) ir 50 milimolių litrui (1 150 miligramų litrui) natrio ir jie turi turėti osmoliariškumą nuo 200 iki 330 miliosmolių kilogramui vandens.

114 Šiuo aspektu reikia konstatuoti, kad du leidžiami teiginiai susiję ne su pačia gliukoze, bet su gliucidų ir elektrolitų tirpalais – specifiniais produktais, naudojamais skatinant ilgalaikę ištvermę ir fizinę veiklą. Kita vertus, nors trijuose iš penkių ieškovės prašomų teiginių tikslinė grupė yra sveiki ir ištvermę išlavinę vyrai ir moterys (žr. šio sprendimo 3 punktą), vis dėlto su gliukoze susijusius sveikumo teiginius, kuriuos leidžia Komisija, remiantis Reglamento Nr. 1924/2006 17 straipsnio 5 dalimi, dėl gliukozės turinčių produktų, skirtų žmonėms apskritai, gali vartoti ir bet kuris maisto produktų gamintojas. Šiuo aspektu reikia konstatuoti, kad iš Komisijos pateiktos ieškovės reklamos, susijusios su jos produktais, matyti, kad vaikai ir moksleiviai taip pat yra tikslinės grupės dalis. Be to, reikia pažymėti, kad ieškovė gali vartoti du leidžiamus sveikumo teiginius apie savo produktus, jei vartojimo sąlygos įvykdytos. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, negalima konstatuoti, kad yra skirtingas panašių situacijų vertinimas. Todėl ieškovės argumentą reikia atmesti.

115 Antra, kiek tai susiję sveikumo teiginiu dėl gliucidų, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 432/2012 priedą Komisija leido sveikumo teiginį, kad gliucidai prisideda prie normalios raumenų veiklos atkūrimo (mažina spazmus) po labai intensyvių ir (arba) ilgalaikių fizinių pastangų, dėl kurių atsiranda raumenų nuovargis ir sumažėja glikogeno atsargos skeleto raumenyse. Teiginys gali būti vartojamas tik dėl maisto produktų, kuriuose yra žmogaus organizme metabolizuojamų gliucidų

(išskyrus poliolius). Vartotojui turi būti pateikiama informacija, kad teigiamas poveikis pasireiškia suvartojus gliucidų iš visų šaltinių, bendram kiekiui esant 4 g / kg kūno masės, atskiromis porcijomis per pirmąsias 4 valandas ir ne vėliau kaip per 6 valandas po labai intensyvios ir (arba) ilgos treniruotės, dėl kurios atsiranda raumenų nuovargis ir sumažėja glikogeno atsargos skeleto raumenyse. Teiginys gali būti vartojamas tik dėl maisto produktų, skirtų suaugusiesiems, kurie labai intensyviai ir (arba) ilgai treniravosi ir dėl to atsirado raumenų nuovargis ir sumažėjo glikogeno atsargos skeleto raumenyse.

116 Nors, kaip tvirtina ieškovė, gliukozė yra gliucidas, vis dėlto ieškovės prašomi sveikumo teiginiai susiję su normalia energijos apykaita atliekant fizinę treniruotę, nepatikslinant šios treniruotės intensyvumo ar trukmės arba neaprašant konkrečių fiziologinių sportininkų metabolizmo procesų, priešingai, nei yra tuomet, kai tai susiję su leidžiamu sveikumo teiginiu, susijusiu su gliucidais. Kaip jau buvo konstatuota (žr. šio sprendimo 88 punktą), savo prašyme dėl leidimo ieškovė galėjo pasiūlyti specialių vartojimo sąlygų dėl prašomų sveikumo teiginių, tačiau to nepadarė. Be to, reikia pažymėti, kad ieškovė gali vartoti šį leidžiamą sveikumo teiginį, jei įvykdomos vartojimo sąlygos. Todėl, nesant panašių situacijų, negalima daryti išvados, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą.

117 Ketvirta, ieškovė tvirtina, kad Komisija leido du sveikumo teiginius dėl gliukomanano (konjako mananas), nors šio maisto produkto vartojimas gali sukelti dusimą ir staigią mirtį.

118 Reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento Nr. 432/2012 priedą Komisija leido sveikumo teiginį, pagal kurį gliukomananas (konjako mananas) prisideda prie normalaus cholesterolio kiekio išsaugojimo, o vartojamas hiperkaloringu režimu, padeda mesti svorį. Vartoti šiuos sveikumo teiginius Komisija leido tik pateikiant įspėjimą dėl uždusimo, dėl pasunkėjusio rijimo arba neadekvataus skysčių nurijimo. Vartojimas su daug vandens rekomenduojamas siekiant užtikrinti medžiagos nurijimą iki skrandžio. Tačiau, kadangi iš EFSA nuomonės dėl šios medžiagos matyti, kad jos natūraliai nėra maisto produktuose ir ji yra maisto papildas, naudojamas kaip emulsiklis ir tirštiklis, taip pat vartojama kaip maisto priedas, o to ieškovė neginčijo, negalima konstatuoti, kad panašios situacijos vertinamos skirtingai.

119 Penkta, reikia atmesti ieškovės per posėdį nurodytą argumentą, susijusį su reglamento projektu dėl teiginio dėl kofeino. Iš tiesų, viena vertus, ieškovė neįrodė, kad šį projektą priėmė Komisija. Kita vertus, kadangi šis projektas nepateiktas, ieškovė niekaip neįrodė panašios į šią situaciją buvimo.

120 Galiausiai reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 432/2012 12 konstatuojamosios dalies, Komisija atsisakė leisti teiginį, susijusį su riebalų poveikiu normaliai absorbuojant riebaluose tirpius vitaminus, ir kitą teiginį dėl natrio poveikio išsaugant normalią raumenų funkciją iš esmės dėl tų pačių motyvų kaip nurodytieji ginčijamo reglamento 14 konstatuojamoje dalyje dėl ieškovės prašomų sveikumo teiginių. Be to, dėl Komisijos atlikto vertinimo dėl cukraus reikia konstatuoti, kad iš Reglamento Nr. 432/2012 priedo matyti, jog sveikumo teiginys, susijęs su gliucidais, taip pat buvo leistas tik kartu nurodant specialias vartojimo sąlygas, ribojančias jo vartojimą maisto produktams, kurie atitinka mitybos teiginius dėl „Mažo cukraus kiekio“ arba „Be pridėto cukraus“, apibrėžtus Reglamento Nr. 1924/2006 priede. Šiuo aspektu reikia konstatuoti, kad, remiantis Reglamento Nr. 432/2012 18 konstatuojamąja dalimi, dėl šiame reglamente numatytų priemonių neprieštaravo nei Europos Parlamentas, nei Taryba, t. y. institucijos, kurios priėmė Reglamentą Nr. 1924/2006.

121 Todėl reikia atmesti trečiąjį ieškinio pagrindą.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

122 Ieškovė tvirtina, kad Komisija nepakankamai įvykdė savo pareigą motyvuoti. Ginčijamame reglamente nepaaiškinti argumentai, esantys jos ir BSNA pateiktose pastabose, taip pat nenurodyta, kaip Komisija į juos atsižvelgė. Visiškai formalus atsisakymas leidžia preziumuoti, kad Komisija į juos neatsižvelgė. Be

to, iš ginčijamo reglamento nematyti, kad Komisija padarė skirtumą tarp skirtingų tikslinių asmenų grupių. Ieškovės teigimu, ginčijamas reglamentas veikiau parodo, kad Komisija savarankiškai nepakankamai patikrino jos ir BSNA pateiktas pastabas. Paviršutinis ginčijamo reglamento motyvavimas neleidžia suprasti, kaip Komisija atsižvelgė į šiose pastabose pateiktus argumentus. Be to, Komisija nepaaiškino priežasties, dėl kurios nagrinėjamų sveikumo teiginių leidimas kartu su konkrečiomis vartojimo sąlygomis arba papildomais paaiškinimais ar perspėjimais negali būti mažiau griežta priemonė.

123 Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką SESV 296 straipsnio antros pastraipos reikalavimas nurodyti motyvus turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai nurodyti institucijos, priėmusios ginčijamą aktą, argumentus taip, kad leistų suinteresuotiesiems asmenims žinoti, dėl kokių priežasčių priimta priemonė, o kompetentingam teismui – vykdyti jam pavestą kontrolę. Motyvavimo reikalavimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes. Nereikalaujama, kad motyvavimas atspindėtų visas reikšmingas faktines ir teisines aplinkybes, jeigu tai, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio antros pastraipos reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne vien į jo tekstą, bet ir į jo kontekstą bei į atitinkamą sritį reguliuojančių teisės normų visumą. Konkrečiai kalbant, Komisija neprivalo pareikšti nuomonės dėl visų suinteresuotųjų asmenų jai pateiktų argumentų; sprendime jai pakanka išdėstyti esminės reikšmės turinčias faktines aplinkybes ir teisinius argumentus (žr. šio sprendimo 92 punkte minėto Sprendimo *Hahn / Komisija*, EU:T:2014:234, 173 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

124 Visų pirma dėl ieškovės argumento, kad ginčijamo reglamento motyvuose nepaaiškinami argumentai, nurodyti jos ir BSNA pateiktose pastabose, nei nurodoma, kokia forma Komisija į juos atsižvelgė, reikia pažymėti, kad ginčijamo reglamento 17 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad į ieškovės ir visų kitų asmenų pastabas, perduotas Komisijai pagal Reglamento Nr. 1924/2006 16 straipsnio 6 dalį, buvo atsižvelgta nustatant ginčijamame reglamente numatytas priemones. Šie motyvai atitinka šio sprendimo 123 punkte nurodytoje teismų praktikoje nustatytus reikalavimus. Iš tiesų iš šios teismų praktikos matyti, kad Komisija neprivalo priimti pozicijos dėl visų argumentų, kuriuos jai pateikė suinteresuotieji asmenys, pakanka, kad sprendime ji išdėstytų esminės reikšmės turinčias faktines aplinkybes ir teisinius argumentus (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 92 punkte nurodyto Sprendimo *Hahn / Komisija*, EU:T:2014:234, 179 punktą). Šiuo atveju prašymų leisti nagrinėjamus sveikumo teiginius atmetimo motyvai pateikti ginčijamo reglamento 4–14 konstatuojamosiose dalyse, kuriose išdėstyti ieškovės prašymai, EFSA išvados dėl įvairių nagrinėjamų sveikumo teiginių ir svarstymai dėl rizikos valdymo, dėl kurių leidimai galiausiai nebuvo suteikti, nepaisant teigiamos EFSA nuomonės. Dėl šių motyvų ieškovė galėjo žinoti priimtos priemonės pateisinimą, o Bendrasis Teismas – vykdyti jam pavestą kontrolę.

125 Antra, kiek tai susiję su ieškovės argumentais, kad Komisija savarankiškai nepakankamai patikrino jos ir BSNA pateiktas pastabas, reikia pažymėti, kad pareiga motyvuoti yra klausimas, kuris skiriasi nuo ginčijamo akto motyvų pagrįstumo klausimo. Argumentas, kad buvo nepakankamai išnagrinėtos ieškovų ir trečiųjų suinteresuotųjų šalių pateiktos pastabos, susijęs su ginčijamo reglamento teisėtumu, todėl negali pagrįsti pareigos motyvuoti pažeidimo (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 92 punkte minėto Sprendimo *Hagenmeyer ir Hahn / Komisija*, EU:T:2014:234, 181 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Bet kuriuo atveju tai, kad Komisija manė, jog ieškovės pastabos yra mokslinio pobūdžio, ir tai, kad ji jas perdavė EFSA, kad ši išsakytų savo poziciją (žr. šio sprendimo 9 punktą), nors ji EFSA neperdavė BSNA pateiktų pastabų, nesant bet kokių reikšmingų įrodymų, galinčių palaikyti ieškovės argumentus, leidžia daryti išvadą, kad Komisija pakankamai išnagrinėjo visas pastabas, gautas pagal Reglamento Nr. 1924/2006 16 straipsnio 6 dalį.

126 Trečia, tiek, kiek ieškovė nurodo pareigos motyvuoti pažeidimą, nes iš ginčijamo reglamento neišplaukia, kad Komisija išskyrė įvairias tikslines asmenų grupes, jos argumentus taip pat reikia atmesti. Iš tiesų, viena vertus, ginčijamo reglamento 5, 7, 9, 11 ir 13 konstatuojamosiose dalyse daroma nuoroda į su nagrinėjamais sveikumo teiginiais susijusias mokslo EFSA nuomones, kuriose atsižvelgiama į ieškovės nurodytą kiekvieno prašomo sveikumo teiginio tikslinę grupę. Kita vertus, iš

ginčijamo reglamento 14 konstatuojamosios dalies matyti, kad ieškovės prašymuose leisti nagrinėjamus sveikumo teiginius paminėtos įvairios tikslinės grupės neturi didelės reikšmės Komisijos atsisakymo sprendimo turiniui.

127 Ketvirta, ieškovė tvirtina, kad Komisija nepaaiškino priežasties, dėl kurios nagrinėjamų sveikumo teiginių leidimas kartu su konkrečiomis sąlygomis, papildomais paaiškinimais ar perspėjimais negalėjo būti mažiau griežta priemonė. Šis argumentas taip pat turi būti atmestas. Iš tiesų teisiniu požiūriu iš ginčijamo reglamento 14 konstatuojamosios dalies pakankamai aišku, kad, Komisijos teigimu, leidus ieškovės prašomus sveikumo teiginius vartotojams būtų buvęs pateiktas prieštaringas ir dviprasmiškas pranešimas.

128 Todėl ieškinio ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas.

129 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, visas ieškinys yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

130 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi nagrinėjamu atveju ieškovė bylą pralaimėjo, reikia jai nurodyti padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Dextro Energy GmbH & Co. KG* bylinėjimosi išlaidas.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Paskelbta 2016 m. kovo 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.